Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

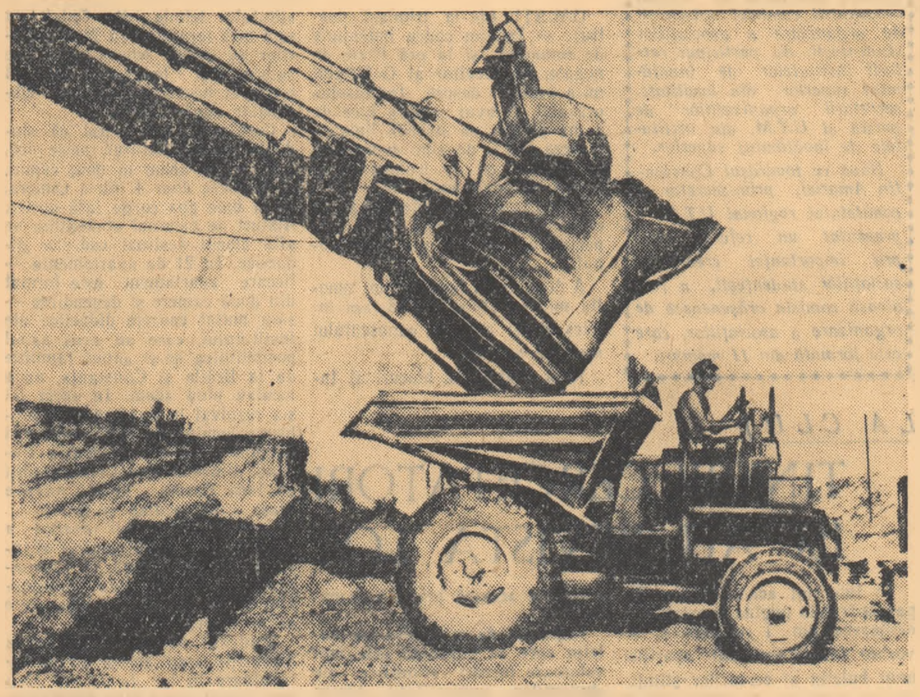
Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2283 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 6 septembrie 1956

Escavator electric

La exploatarea cărbunelui din minele de suprafață de la Rovinari, se folosește escavatorul SE 3, care funcționează cu curent electric. El are o cupă cu o capacitate de 3 metri cubi și poate escava zilnic 8-900 metri cubi.

In fotografie: Cupa escavatorului SE 3 condus de escavatoristul Mihai Scripkovski.
Foto: AGERPRES

Secretar sau casier?

Stă pe gînduri. Curioasă lumea asta! — constată el. La urma urmei de ce a convocat adunarea generală tocmai azi? Oare ce e azi? Exact. Sîmbătă. Azi sînt trei ceasuri rele. Dar asta-i misticism — și tovarășul nostru făcu un semn cu mîna a lehamite. Apoi din nou, stăruitor, căută să-și amintească figura necunoscutului din ședință. Cine era acest tînăr? Secretarul nu-și amintește să-l mai fi văzut vreodată pînă acum. Pentru un moment îi trecu prin cap ideea că nu cunoaște tinerii uzinei. Dar se consolă repede, socotind că nu e o lege să cunoască din fir a păr pe fiecare. De unde, pînă unde însă, să critice un secretar?

Calangiu Ion își aminti că a fost comparat cu o corabie care plutește în larg fără busolă. Încotro merge și cînd va ajunge la țărm habar nu are. Sensul acestor vorbe i-a dezlegat cam așa: el, Ion Calangiu, deși e secretar al organizației U.T.M. a uzinelor „I.M.S." Cîmpulung Muscel, nu prea are habar pe ce lume trăiește.

Curios! De ce adică n-are habar pe ce lume trăiește? Și cum nu de multe ori a făcut-o în doi ani, de cînd e secretar, Calangiu se întrebă care sînt atribuțiile lui, ce rol are el în uzină.

Prima problemă care-i veni în gînd fu: cotizațiile. Desfăcu repede un dosar și constată cu surprindere și bucurie că sînt încasate sută la sută.

Apoi se uită pe graficul de ședințe. Poftim! — surîse el. Pe luna trecută 12 ședințe au fost planificate, 12 s-au ținut.

Ce altceva trebuie să mai facă el ca secretar?

Iarăși, de data asta mai stăruitor, îi veni în minte chipul necunoscutului din ședință. Glasul acestuia îi suna în urechi strident, supărător. De ce nu se ocupă comitetul U.T.M. de creșterea calificării tinerilor? De ce s-au desființat cursurile de minim tehnic? De ce nu există brigăzi de tineret în uzină? Unde sînt posturile utemiste de control?

De data aceasta secretarul îl bătu cu mîna pe genunchi pe inginerul Covaci, care se ocupă în comitet de problemele producției și calificării. Acesta dădu din cap, semn că necunoscutul are dreptate. „Cu cîtă ușurință primește ăsta o critică!" — gîndea secretarul. Calangiu și-a amintit că asupra acestor probleme, privind calificarea tineretului, i-a atras atenția în cîteva rînduri chiar secretarul de partid, tov. Dejan. Pentru înțelegerea lor, secretarul de partid i-a recomandat ca lectură cîteva numere „Din experiența Comsomolului".

Desfăcu sertarul și dădu cu ochii de ele. Făcu socoteala cîte luni sînt de atunci. Șase — murmură el. Poate nu era rău — constată în sfîrșit — dacă le frunzărea cît de cît.

Acum își amintea cu regret că în urmă cu doi ani, cînd a venit aici ca secretar, luase hotărîrea ca în timpul liber să se califice într-o meserie. Preda Ion, un frezor desăvîrșit și membru în comitet, îi oferise ajutorul său. De ce n-a făcut-o? Și uite ce repede au trecut anii.

Pe de altă parte, de cîte ori n-a vrut el să aibă în față imaginea vie a unei brigăzi de tineret: cum se formează, cum își desfășoară activitatea, care sînt atribuțiunile responsabilului. Dar de cîte ori își propunea să studieze aceasta în „Din experiența Comsomolului" amîna mereu de la o zi la alta.

Auzise că la alte uzine tinerii aplică metode înaintate. El personal nu cunoaște temeinic niciuna. Problema aceasta i se părea atît de complicată încît căuta cu orice prilej s-o ocolească. Odată a avut o discuție cu tînărul Onofreiciuc Traian, unul din cei mai buni strungari ai uzinei. Secretarul își luase un aer grav, superior, așa cum face el cînd vorbește cu cineva. Zise:

— Ascultă Onofreiciuc, ce faci tu de cîștigi așa mulți bani lună de lună?

— Îmi organizez bine locul de muncă. Reduc cît pot din timpii morți și nu umblu ca alții hai-hui prin secții.

De fapt, după discuții mai temeinice cu Onofreiciuc, poți constata că tînărul aplică întocmai metoda Voroșin și o bună parte din principiile lui Bîkov. Dar după exemplul secretarului, tînărul Onofreiciuc mai degrabă s-ar duce cale de o poștă pe jos decît să citească un ziar, o carte. Un fapt ni se pare semnificativ aici: 90 la sută din colectivul uzinei „I.M.S." Cîmpulung-Muscel e format din tineri. Dar majoritatea acestora sînt străini de cunoașterea inițiativelor și metodelor înaintate.

După discuția cu Onofreiciuc secretarul a ajuns la o concluzie: dacă acest tînăr relativ bun nu cunoaște vreo metodă înaintată, el, care nu e nici strungar, nici frezor, nici montor, de unde să cunoască? Și situația i s-a părut limpede. Ca secretar are misiunea să strîngă cotizațiile la zi și să țină neabătut ședințele conform graficului.

În definitiv el este salariatul comitetului orășenesc U.T.M. Cîmpulung-Muscel. A fost înainte activist. Mă rog, azi e secretar de uzină. E bine și așa. E prea bine încă. E salutat de toată uzina, afară de director și de secretarul de partid, pe care-i salută el întîi. Pentru un moment îi trecu prin cap ideea că s-ar putea ca după această adunare generală în care a fost socotit că habar n-are pe ce lume trăiește, tinerii să nu-i mai poarte acel deosebit respect ca pînă acum. Se gîndea oare la tinerii ingineri, care îl salutau totdeauna de departe? Prin secții va merge tot așa grav ca și pînă acum, iar la prima adunare generală va lua cuvîntul și va vorbi două ore în șir pînă cînd tinerii vor spune:

— Ah, cît har are secretarul nostru!

Dacă ușa s-ar deschide și în sediul comitetului U.T.M. ar păși un tînăr necunoscut, secretarul l-ar privi, desigur, mustrător:

— Ești la zi cu cotizația?

— Nu — ar răspunde — cine știe — tînărul.

— Atunci cum îți permiți, tovarășe, să spui că habar n-am pe ce lume trăiesc?

...Banii i-ai strîns, e drept, dar părticica de aport în muncă a fiecăruia — de aceasta, tovarășe secretar, ai uitat.

GH. CIRSTEA

PRIETENIA ÎN MUNCĂ

Margareta Kuznețova

Gara orașului Kokcetav din R.S.S. Kazahă avea o înfățișare neobișnuit de sărbătorească în acea zi. Aici sosise o delegație de tineri romîni, care împreună cu solii ai tineretului din alte țări și din alte orașe ale Uniunii Sovietice urmau să ajute tinerilor kazahi de pe pămînturile desțelenite să strîngă o recoltă bogată de cereale.

După un mic miting, autobusul a transportat pe noii sosiți în sovhozul cerealier „Simferopol" unde ei trebuiau să locuiască și să lucreze. Oaspeții au fost întîmpinați cu deosebită căldură. Potrivit vechiului obicei rusesc, brigadierul Boris Șulgaci a întîmpinat pe prietenii romîni cu pîine și sare.

Studenții Institutului agronomic din Jitomir sosiți aici de asemenea pentru a ajuta pe lucrătorii sovhozului la strîngerea recoltei, s-au îngrijit de condițiile de locuit a prietenilor de peste hotare. Ei au construit un orășel elegant din corturi, iar pe aleile dintre corturi au presărat nisip. Pe locul unde a fost amenajată tabăra de cîmp a brigadierilor, au fost construite bănci pentru odihnă.

★

In dimineața zilei următoare sosirii tinerilor, la arie munca era în toi. Studenta romîncă Maria Pitulici și tînăra agronomă Ioana Iacob lucrau la transportor. Amîndouă erau vesele, privind grîul auriu care curgea direct în camioane. Ioana Iacob știe bine limba rusă: anul trecut ea a terminat Institutul agricol din Harkov.

— La terminarea Institutului mi-a fost foarte greu să mă despart de prietenii mei din Uniunea Sovietică și de aceea sînt fericită că ne-am întîlnit din nou — ne spune ea îmbrățișînd pe noile sale prietene, Rita Kalceva și Olea Vlasenco. Vesele, fetele se îndreaptă împreună să încarce cu grîu camionul următor.

★

De arie se apropie o nouă combină „S-6" remorcată de un tractor Diesel. Echipajul agregatului e format din tineri sosiți din Romînia. Facem cunoștință cu inginerul Ladislau Nemeth, combinerul și cu ajutorul său, tînărul Mihail Szatmary. Oaspeții își împărtășesc impresiile lor despre călătoria spre pămînturile desțelenite și despre munca în sovhoz.

— Mă uimește întinderea fără margini a stepelor Kazahstanului — spune Ladislau Nemeth. Trebuie să fii adevărat erou ca să poți trezi la viață aceste pămînturi care au stat părăsite atîtea veacuri. Desigur un rol important are tehnica, dar principalul îl formează oamenii dumneavoastră curajoși, cu o voință de fier. Aici, nu ne pierdem timpul în zadar, lucrăm și învățăm. Ajutorul meu, Mihail Szatmary, pînă la sosirea în Uniunea Sovietică nu cunoștea nici cele mai simple mecanisme ale unei mașini. Acum, el se descurcă destul de bine la o asemenea mașină complicată cum e combina.

In discuție intervine însuși Mihail Szatmary. El povestește că, anul acesta în satul lui a luat ființă o gospodărie colectivă. Prietenii sovietici l-au ajutat să-și însușească tehnica, și iată că acum, cînd se va întoarce în patrie, el va conduce singur combina.

— Tineri harnici, care lucrează cu spor, așa vorbeau despre tinerii romîni lucrătorii din sovhoz.

Seara, după terminarea lucrului, pe platoul din fața sălii de mese se aprindea focul prieteniei. Băieți și fete din Ucraina și din alte colțuri ale Uniunii Sovietice, împreună cu tineri romîni, cîntau și dansau jocuri populare, în sunetele acordeoanelor mînuite cu măiestrie de Ion Vlădescu și studentul sovietic Valentin Klimov.

Avînd ca pereche pe studenta ucraineană Tamara Ișuk, inginerul agronom Liviu Moldovan dansa îndrăcit un dans rusesc, iar șoferul bucureștean Dobrescu, de-abia sosit din cursă se învîrtea în mijlocul cercului de dansatori, veselind pe toți cu înfocate strigături romînești.

Oaspeților le plăceau și cîntecele rusești. De un deosebit succes s-au bucurat cîntecele „Katiușa" și „Kalinca". Ei cîntau aceste cîntece în limba rusă. Atît oaspeții cît și gazdele nu vor uita mult timp ziua de 15 august — ziua de naștere a studentei Maria Pitulici. Ea a fost sărbătorită de către întregul sovhoz. Direcția sovhozului i-a făcut cadou tinerei Maria Pitulici, care a împlinit 20 de ani, un patefon cu plăci, iar comsomoliștii — material pentru o rochie. Și sărbătoarea națională a Romîniei — ziua de 23 August — a fost cinstită în sovhozul „Simferopol" în mod festiv.

O salutăm pe tractorista Maria Rusu, o fată de statură mică, cu ochi negri, decorată cu „Medalia Muncii", care s-a apropiat de grupul nostru. Ea vorbește cu entuziasm despre mașinile sovietice.

★

Tinerii prieteni din Romînia depășeau zilnic normele. În întregul sovhoz s-a răspîndit într-o zi vestea despre succesul în muncă al combinerului romîn Robert Skhaffer. Cu o combină „S-6" el a recoltat 28 hectare de grîu, în loc de 12.

Cu o deosebită căldură și atenție a fost înconjurată delegația de tineri din Romînia, care a lucrat la recoltarea cerealelor de pe pămînturile desțelenite. Și tinerii romîni au răspuns la aceasta prin muncă plină de roade și printr-o mare și adevărată prietenie.

Doi vecini: UNUL ÎN FRUNTE, ALTUL LA COADĂ...

In raza comunei Traian-sat, din regiunea Galați se întind pămînturile a două gospodării agricole colective: „Gheorghe Doja" și „I. L. Caragiale".

Dar dacă condițiile de muncă nu diferă și gospodăriile colective nu sînt prea departe una de alta, apoi felul cum muncesc organizațiile de bază U.T.M. pentru antrenarea tineretului la întărirea și înflorirea gospodăriei colective, pentru culturalizarea colectiviștilor, diferă foarte mult. Să ne oprim puțin la organizația U.T.M. din gospodăria agricolă colectivă „Gheorghe Doja".

Analizînd drumul parcurs în doi ani de zile de această organizație nu prea avem multe de vorbit. Și totuși, cu riscul că vom supăra comitetul organizației de bază U.T.M., comitetul U.T.M. pe comună și Comitetul raional U.T.M. Brăila, vom spune lucrurilor pe nume. Secretara organizației de bază U.T.M., tovarășa Maria Juga nu-și poate aminti de nici o acțiune vie, interesantă inițiată de comitetul organizației de bază. Și aceasta pentru simplul motiv că acesta n-a lucrat cu tineretul. Tovarășii din comitet nu au știut și nici nu au încercat să afle care sînt preocupările, bucuriile și frămîntările tinerilor din gospodărie. Numai așa se explică și faptul că în doi ani organizația de bază nu a crescut cu nici un membru.

Cum putea comitetul organizației de bază U.T.M. să desfășoare o activitate bogată cu tineretul cînd de la începutul anului și pînă acum nu s-a hotărît să-și întocmească măcar un plan de muncă? Mai mult decît atît, sarcinile propuse în planul de măsuri întocmit cu ocazia alegerilor U.T.M., au rămas închise în dosarele cu documente. Și nu s-ar putea spune că nu sînt tineri dornici să devină utemiști. Sînt peste 60, dar lîncezeala, lipsa de activitate a organizației U.T.M. au făcut ca mulți tineri fruntași, cum e tovarășul Victor Sîrbă, care are 129 zile-muncă, Ioan Stratulat, Niculina Apostol, Stana Vlaicu și mulți alții să nu fie astăzi utemiști. In afară de adunarea generală ținută cu ocazia alegerilor, utemiștii n-au mai avut prilejul să se întrunească în vreo altă adunare, cu toate că, așa cum afirmă unii tineri, ar fi avut multe de discutat. Mai grav e faptul că documentele celui de al II-lea Congres al U.T.M. nici nu sînt cunoscute de tineri. Și se pare că nici de membrii comitetului organizației de bază U.T.M.

S-ar fi putut analiza în adunări generale contribuția tineretului la îndeplinirea planului de producție al gospodăriei colective, îndeplinirea de către tineret a minimului de zile-muncă, dar nu s-a făcut — probabil fiindcă însăși tovarășa Maria Juga nu are pînă în prezent decît 35 zile-muncă (cele mai puține zile-muncă dintre toți utemiștii). Despre munca culturală desfășurată cu utemiștii și cu ceilalți tineri, de asemenea se poate spune puțin, pentru că tovarășii din conducerea organizației de bază U.T.M. n-au făcut mai nimic pentru ca tinerii să-și petreacă timpul liber cît mai plăcut și mai cu folos. In timpul liber, tinerii merg la gară și privesc cum trec trenurile. E și ăsta un fel de a-și omorî urîtul!

Neglijînd munca de îndrumare și ajutor a acestei organizații, Comitetul raional U.T.M. Brăila se poate aștepta și la alte surprize neplăcute.

★

Cu totul alta este situația în organizația de bază U.T.M. din gospodăria colectivă „I. L. Caragiale". Aici organizația de bază cuprinde 34 utemiști, care sînt inițiatorii multor acțiuni importante, ce răspund nevoilor gospodăriei și tineretului. Comitetul organizației de bază U.T.M., în frunte cu tovarășul Stan Cojocea, a mobilizat pe tineri la îndeplinirea sarcinilor de producție, ajutîndu-i cu pricepere la realizarea planului, răspunzînd cu operativitate la nevoile și cerințele lor. Conducerea acestei organizații de bază U.T.M. s-a dovedit a fi la înălțimea încrederii acordate de utemiștii din organizație.

(Continuare în pag. 3-a)

Recepție în cinstea artiștilor din R.S.S. Ucraineană

Miercuri seara, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Uniunii Sovietice la București, A. A. Epișev a oferit o recepție cu prilejul prezenței în țara noastră a delegației de oameni de artă și cultură din R.S.S. Ucraineană, în frunte cu academicianul Alexandr Korneiciuk, scriitor, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., membru al C.C. al P.C.U.S. care a participat la decada literaturii și artei ucrainene.

La recepție au luat parte tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, P. Borilă, I. Chișinevschi, Miron Constantinescu, Al. Moghioroș, L. Răutu, Șt. Voitec, I. Fazekaș, Vladimir Gheorghiu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, Constanța Crăciun, acad. I. Murgulescu, Gr. Preoteasa, Marcel Popescu, P. Niculescu-Mizil, Pavel Țugui, Ana Toma, A. Mălnășan, Ofelia Manole, O. Livezeanu.

Au participat de asemenea academicienii E. Bădărău, M. Beniuc, Al. Graur, Șt. S. Nicolau și S. Stoilov, artistul poporului George Georgescu, maeștrii emeriți ai artei din R.P.R. Boris Caragea, Sabin Drăgoi, Alfred Mendelsohn, Matei Socor și Zeno Vancea, artiștii emeriți ai R.P.R. Maria Filotti și Radu Beligan, scriitori, compozitori, artiști, ziariști.

In cadrul recepției a fost vizionat filmul „Acum 300 de ani", o producție în culori a studiourilor cinematografice din Kiev.

Scenariul filmului aparține lui A. Korneiciuk, iar muzica compozitorului K. F. Dankevici; printre interpreții principali ai filmului se află artista poporului din U.R.S.S. N. M. Ujvii.

Prezentarea filmului a fost făcută de scriitorul A. Korneiciuk.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

★

La 5 septembrie tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R. și Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R. au primit pe membrii delegației oamenilor de artă și cultură din R.S.S. Ucraineană: Alexandr Korneiciuk, K. F. Dankevici, N. M. Ujvii, N. K. Belogurov și M. N. Ivanițki.

La întîlnire au fost de asemenea prezenți tovarășii L. Răutu și Constanța Crăciun.

Membrii delegației și-au împărtășit impresiile culese în cursul vizitei în țara noastră.

Intîlnirea a decurs într-o atmosferă de caldă prietenie.

(Agerpres)

OCOLUL LUMII PE BICICLETĂ

Din îndepărtata Calcutta și pînă la București sînt cîteva mii de kilometri. In cît timp poate parcurge un călător această distanță enormă? Depinde. Cu avionul, poate într-o zi-două. Cu trenul — poate într-o săptămînă, două. Unii, mai excentrici, ar fi tentați să calculeze și pentru motocicliști. Desigur, mai nimeni nu s-ar încumeta să socotească în cît timp ar străbate distanța Calcutta—București cu... bicicleta. Și totuși...

Alaltăieri, pe străzile Bucureștiului și-a făcut apariția un tînăr, parcă aevea descins din romanele lui Jules Verne. Un biciclist, într-o ținută cel puțin curioasă. Tuciuriu, o față slăbuță încadrată de o barbă neagră, fină, care contrasta puternic cu dinții săi de un alb sclipitor. In picioare, niște ghete cu carîmbi înalți, despicați, cum purtau misionarii secolului al XIX-lea. Pedala liniștit, fără nici o grabă. Nu părea prea obosit.

Este Ram Ciandra Basu, student la Facultatea de auto din Calcutta. In ziua de 27 iunie a.c. a plecat să facă înconjurul Europei, pe bicicletă. Acum, a ajuns la București, după 2 luni de călătorie.

Cum s-a născut ideea acestei călătorii? Cum s-a pregătit Ciandra pentru turneu? Ce a văzut prin țările vizitate? Care este itinerariul viitor?

La toate aceste întrebări, am aflat răspuns stînd de vorbă cu Ciandra, la căminul studenților din țările străine care învață la noi.

„Trei sînt motivele care m-au determinat să cunosc Europa" — mi-a răspuns Ciandra străduindu-se să-și sistematizeze gîndurile:

● Orașul Calcutta este vizitat de mii și mii de turiști. Ciandra a cunoscut oameni de diferite naționalități, cu porturi și obiceiuri specifice. Incă de mult s-a gîndit: ei vin la noi în vizită. De ce nu i-am vizita și noi pe europeni, la ei acasă?

● 30 noiembrie 1955. Trei milioane de locuitori din orașele și satele Bengalului de vest se aflau pe străzile Calcuttei. In vizită, conducătorii sovietici, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov. Ciandra s-a bucurat din inimă cînd a ascultat cuvintele oaspeților: „Hindu, Rusi, bhai bhai!" (Indienii și rușii sînt frați!)

S-a gîndit: aș vizita Uniunea Sovietică.

● Se afla la un club studențesc. Aci au primit un oaspete simpatic: antrenorul sovietic de haltere, Sevastianev. El l-a îndemnat: Dacă ești decis, ce mai stai? Vino și pe la noi!

Așa s-a născut ideea...

Au început apoi pregătirile.. Intîmplările dinaintea plecării, i se par acum, lui Ciandra, palide față de intensitatea celor trăite în însăși ziua plecării. Își amintește fugar cum și-a cumpărat bicicleta (cu un motoraș care are o funcție cu totul auxiliară) și două roți de rezervă. Și-a cumpărat apoi, pe rînd, obiectele necesare călătoriei: un cort care se strînge cît un pachețel, un sac de dormit, un primus și rufărie. Mai are ceva la care ține foarte mult: un costum național, din Pundjab, locul natal.

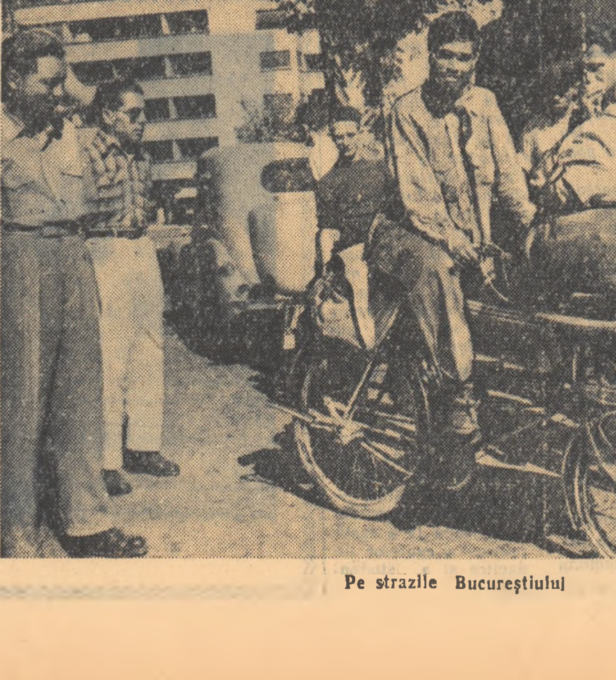
La 27 iunie, la Calcutta ploua cu găleata. Și totuși în fața casei familiei Basu erau strînși prieteni, rude. Ciandra era gata de plecare. A trebuit să promită multora dintre ei că le va scrie, că-i va informa despre cele văzute. Și a început să pedaleze...

Ciandra a cunoscut zile toride în Orient, a simțit suflarea fierbinte a deșerturilor, cascade de apă ce cad în perioada musonică, drumurile desfundate de țară ca și șoselele moderne ale capitalelor.

In mod sumar, călătoria lui Ciandra pînă la București poate fi

CAROL ROMAN

(Continuare în pag. 3-a)

Pe străzile Bucureștiului

În legătură cu...

O „INIȚIATĂ"

Pe Any am cunoscut-o la o ședință a cercului literar. Ședea lîngă ușă, cu un aer preocupat și, din cînd în cînd, privea pe furiș la ceas. Invitată să ia cuvîntul, ridicase din umeri cu un gest drăgălaș de regret — se grăbea. Un coleg venit ca și mine, pentru prima oară în „parnasul facultății", cum spunea el, îmi șoptise ironic: „O fi creînd ceva". Îmi dădeam seama, însă, că o invidia: să ți se ceară părerea în plin cerc și să-ți poți permite luxul de a refuza, asta nu-i puțin.

De atunci ne-am întîlnit deseori printre iubitorii de literatură din anul nostru. Disputele care se încing aci — un adevărat bombardament cu citate și sentințe fără drept de apel — Any le ascultă atentă, fumînd nelipsita-i țigară. Păstrează o tăcere discretă, ca un instructor de pionieri experimentat care nu vrea să frîneze inițiativa copiilor. Se mulțumește să acompanieze duelul acesta de cuvinte cu zîmbetul complice al omului pentru care viața literară nu are nici un fel de taine (Any știe întotdeauna fără greș cine a fost „frecat" la Uniunea Scriitorilor, cine e propus pentru premiul de Stat. În gura ei, formule simple „tema colectivizării", „eroul ideal", „dogmatism" „negativism" devin atît de sugestive, încărcate de atîtea subînțelesuri încît enunțate pur și simplu — „A, da, negativismul...", „Firește, dogmatismul...", — spun totul ca acele istorioare care se încheie cu „Comentariile sînt de prisos").

De două ori pe săptămînă, cu regularitate, Any e prezentă în bibliotecă, printre cititorii pasionați din facultate, care cu coatele pe masă devorează operele scriitorilor preferați, scoțînd exclamații, subliniind, notînd în carnete aforismele maeștrilor. Any îndeplinește — cu conștiinciozitatea unui funcționar corect — și această „obligație". Mînuiește cu gravitate un „pix" de o culoare neobișnuită și își plimbă încruntată ochii de la un paragraf la altul. Sub privirea ei bănuitoare, cugetările scriitorului parcă s-ar afla sub sabia lui Damocles — nu se știe ce soartă le așteaptă.

În dezbaterea interioară purtată în jurul fiecăreia din ideile cu pricina, dezbatere care se citește pe fața lui Any („Merită consemnată? — Dar dacă nu merită? — Oricum, e un aforism...) triumfă optimismul: din cărțile citite de Any în bibliotecă nu scapă nesubliniate decît descrierile de natură și amănuntele tehnice.

Zilele trecute, ne-am întîlnit în dreptul anticăriei de pe Bălcescu. Any a măsurat-o rapid cu privirea pe prietena mea — o tînără poetă talentată, chemată din provincie de Uniunea Scriitorilor, apoi s-a întors spre mine. Mi-a lăudat bluza („La mine ai văzut modelul") a cercetat dezaprobator taiorul („Nu știi că acum se poartă clasic? Pe ce lume trăiești?") și mi-a dat cîteva îndrumări vestimentare competente, ca să arăt „mai 956". Pe urmă ne-a invitat la cofetărie.

„Cunoașteți ultima nuvelă a lui G.? — ne întreabă Any. A, nu, n-a apărut. Am citit-o în manuscris. Mi l-a dat Puiu...

Any pronunță diminutivul dezmierdător, folosit numai de prietenii apropiați ai scriitorului, cu o anumită ezitare — cînd îl întîlnește pe G., care îi e vecin îi spune respectuos „tovarășe G." Remarc perfid: „Ce intimă ești cu celebritățile"... În ochii tinerei poete citesc același gînd, de data aceasta însă, lipsit de orice ironie, dimpotrivă, admirativ.

— Vă place poezia? — hazardează ea (tonul amabil, în mod discret protector al Anyei o încurajează) arătînd spre volumașul „Lirice".

— A, Lermontov... — Any oftează visătoare și murmură cu patimă reținută:

„Dar ea numai furtună vrea.
Parc-ar fi liniște-n furtună!"

(Nu știu de ce mi-amintesc acum că, la examen, Any n-a putut pentru nimic în lume să recite restul poeziei).

Tînăra poetă e cucerită. Întrebările care s-au adunat în mintea ei (din sfială nu le-a împărtășit nici uneia din persoanele competente pe care le-a întîlnit) răbufnesc deodată, copleșind-o pe Any: nu i se pare și ei schematică eroina principală a piesei lui L.? De ce sfîrșitul poemului din „Viața Romînească" contrazice, de fapt, ideea bucății? I se pare autentic activistul din ultima schiță a lui R.?

Urmăresc distrată răspunsurile lui Any. Ca de obicei, formule enunțate pur și simplu, legate prin puncte de suspensie: tipic... personalitatea scriitorului... subtextul... Tînăra poetă își încordează atenția, pîndește cu lăcomie un cuvînt, măcar unul, despre eroina lui L. despre finalul cunoscutului poem, despre activistul nerealizat al lui R. Dar Any se întrerupe brusc:

— „Vai, cum de-am uitat! Scuzați-mă, mă așteaptă prietenii — ne citește unul din ei un esseu... Amuzantă fetișcană — adaugă șoptit înainte de despărțire, profitînd că tînăra poetă s-a îndepărtat să cumpere un buchețel de flori. Dar cam „peizană", nu? Las' c-o șlefuim noi!"

Any își ia rămas bun și se îndreaptă — ciudată metamorfoză de intenții! — spre croitoreasa „excepțională" a cărei adresă mi-a explicat-o amănunțit puțin mai înainte.

Mîine ne întîlnim din nou: s-ar putea să lipsească Any de la cercul literar?

FELICIA DAN

De vorbă cu anul I

Care va fi atmosfera în facultate? Cum se vor purta colegii și cadrele didactice? Ce materii se vor studia? Ce formă va îmbrăca activitatea didactică și științifică? Ce probleme noi va ridica studiul în facultate? — iată numai cîteva din întrebările care și le pun desigur studenții din primul an de facultate — „bobocii" cum li se spune.

Zilele, puține la număr, care s-au scurs de la deschiderea noului an școlar, au venit și cu primele răspunsuri la unele din întrebările care i-au frămîntat pe studenții primului an.

Totuși timpul care a trecut de la deschiderea noului an universitar este prea scurt pentru a permite o edificare completă asupra muncii noi pe care au început-o studenții anului întîi.

Este și firesc să fie așa. *Între desfășurarea procesului de învățămînt din școala medie și cel din învățămîntul superior există numeroase deosebiri.*

În școala superioară, procesul pedagogic se deosebește de cel din școala medie nu numai prin volumul cunoștințelor expuse, prin nivelul științific și ideologic al predării, ci și prin metodele și formele de învățătură.

În școala medie, studenții au audiat timp de 10 ani lecții, acum ei audiază prelegeri; în școala medie au fost obișnuiți să fie ascultați cu regularitate de profesori, aproape la fiecare lecție, acum în învățămîntul superior ei participă la o formă mai înaltă de verificare a cunoștințelor, la seminarii, în care se poartă discuții creatoare; în școala medie munca individuală a elevilor se reducea în esență la pregătirea lecțiilor date de profesori, pe cînd acum ei trebuie să cerceteze un vast material bibliografic și, în sfîrșit, ritmul de desfășurare al activității în învățămîntul superior este mai rapid decît cel din școala medie și cere desigur un efort în plus.

Dacă ținem seama de toate acestea, nu este de loc surprinzător că trecerea de la metodele de muncă ale școlii medii la acelea ale școlii superioare se desfășoară la mulți studenți în mod destul de complicat, cu multe dificultăți. Dar aceste greutăți pot fi învinse printr-o muncă perseverentă, printr-un efort comun al cadrelor didactice și al studenților.

Fiecare student, din prima zi de facultate a luat cunoștință de disciplinele de studiu, volumul de ore și cînd vor fi ele predate. Unele din acestea urmăresc să creeze cultura generală necesară unui intelectual (dintre acestea fac parte, de pildă în sectorul tehnic, discipline ca: istoria mișcării muncitorești, economia politică, limba rusă etc.); altele sînt așa numitele discipline de cultură generală de specialitate (cum ar fi în sectorul tehnic: fizica generală, matematicile superioare, chimia etc.) iar alte discipline sînt de strictă specialitate (cum ar fi de pildă, la facultățile de mecanică, construcțiile de mașini). În legătură cu cele de mai sus trebuie menționat că *toate* disciplinele din planurile de învățămînt sînt necesare pentru pregătirea unui bun specialist cu calificare superioară, la nivelul cerut de construirea socialismului în țara noastră. De aceea nici o disciplină nu trebuie ignorată. Desigur, cea mai mare atenție trebuie acordată disciplinelor de specialitate.

Ordinea studierii disciplinelor nu este întîmplătoare. De pildă, la facultatea de mecanică, cursurile de matematică, mecanică, rezistența materialelor, organe de mașini, mașini-unelte sînt cursuri strîns legate între ele, în succesiunea citată mai sus. Studiul lor nu începe simultan, întrucît materialul studiat la unele din aceste cursuri, condiționează înțelegerea cursului următor. De aceea studenții anului I trebuie să aibă în vedere și acest lucru în studiul lor, pentru a nu-și crea dificultăți în însușirea materialului în anii superiori de studii.

Studenții anului I nu trebuie să disprețuiască cunoștințele căpătate în școala medie. Este bine să-și amintească permanent că orice problemă poate fi înțeleasă numai dacă ea este studiată de la simplu la complex. Școala medie a fost tocmai o etapă în acest proces. Și dacă uneori vor întîmpina greutăți în studierea unei chestiuni simple, este recomandabil să consulte chiar manualul de școală medie (dacă problema se pretează la aceasta).

În sfîrșit, organizarea muncii și metoda de studiu ridică probleme noi în fața studentului din primul an de facultate.

Pentru îndeplinirea la timp și în condițiuni bune a obligațiilor sale, este bine ca fiecare student să se obișnuiască chiar de pe acum, din primele zile de școală, cu o activitate rațională.

Este bine cunoscut pentru oricine, din viața de toate zilele, că eforturile bruște au consecințe dăunătoare asupra sănătății. Studenții anului I uită de multe ori acest lucru și lasă ca munca să se desfășoare la întîmplare. *De aceea considerăm că este nimerit ca fiecare, în raport cu puterea sa de muncă, să-și stabilească un ritm de muncă pe care îl consideră pentru început favorabil.* Succesiunea zilnică regulată a orelor de muncă, începerea activității la aceeași oră, ore suficiente și regulate pentru masă, dormit, pentru muncă, pentru distracții creează o obișnuință care mărește capacitatea de lucru. *În legătură cu aceasta I. P. Pavlov sublinia că procesele psihice se desfășoară mai repede și cu cheltuială de energie mai mică, atunci cînd anumite fenomene de mediu sînt semnalizate scoarței în aceeași ordine și în același ritm, că orice funcție a organismului (în special: circulația, digestia și metabolismul) au tendința de a trece la ritmul impus de deprindere. Prin urmare, a planifica munca este o necesitate și o condiție a unei munci intelectuale raționale.*

Pentru organizarea studiului individual și însușirea unor metode adecvate de cercetare a materialului, studenții anului I au datoria să solicite un sprijin substanțial din partea cadrelor didactice. Un exemplu bun în această direcție l-a constituit, în anul școlar trecut, organizația de bază U.T.M. de la Universitatea „Victor Babeș" din Cluj. Aceasta s-a preocupat de la începutul anului pentru a-i obișnui pe studenții din anul I cu noile metode de studiu. De pildă, asistenta utemistă Ana Fabian a ținut în fața studenților anului I, referatul intitulat: „Specificul muncii studențești — pentru asigurarea bunei pregătiri a sesiunii de examene", iar studentul Leon Bakonski a vorbit într-o consfătuire despre felul cum se conspectează materialul bibliografic și cum se scot fișele de studiu, expunînd spre documentare propriile sale conspecte și fișe. Asemenea acțiuni au fost programate să se desfășoare și în acest an în multe instituții de învățămînt superior. O condiție pentru reușita lor este pregătirea temeinică a celui care face expunerea, recrutarea acelor tovarăși care pot spune din propria lor experiență cum și-au organizat munca și cum au învins greutățile ivite.

Întrucît în materialul de față nu ne propunem să dăm îndrumări concrete asupra felului cum se alcătuiește un conspect, o fișă de studiu etc. considerăm totuși necesar să arătăm cîteva dintre lipsurile principale observate în anii anteriori la studenții primului an de facultate în această privință.

De multe ori, se face confuzie între *„a citi"* și *„a studia"*. Majoritatea studenților consideră că este suficient să citești pentru ca procesul de însușire a cunoștințelor să fie considerat încheiat. În realitate, a citi nu înseamnă încă a învăța. Fără a subaprecia capacitatea unora de a reține cu ușurință cele citite, practica dovedește că ceea ce pare la prima vedere trainic și pe deplin înțeles, apare ulterior ca superficial însușit.

Întrucît deprinderea cu sistemul de lucru din învățămîntul superior nu se dobîndește cu ușurință, iar spiritul critic și capacitatea de însușire a cunoștințelor nu este încă formată, studenții anului I trec de multe ori peste problemele neînțelese. Așa că materia devine plictisitoare și treptat, locul însușirii de cunoștințe îl ia memorarea mecanică. Ce trebuie făcut? Rețete nu pot fi date. Dar experiența arată că este util ca materialul să fie reluat încă odată, încă de două sau de trei ori și, ceea ce la prima vedere a fost de neînțeles, devine treptat clar. Mai pot fi consultate și alte materiale, eventual manuale din școala medie sau material bibliografic în care se explică mai pe larg problema respectivă. În nici un caz nu trebuie omis ajutorul pe care îl poate avea studentul de la consultații, cerînd sprijinul cadrelor didactice. Acest lucru poate fi făcut cu folos, fără teama că de întrebarea pusă atunci se va ține seamă în apreciere cu prilejul examenelor.

Pentru mulți studenți din anul I alegerea materialului bibliografic în vederea pregătirii seminarului este o problemă dificilă. De multe ori este necesar ca materialul bibliografic indicat pentru seminar să fie complectat. *Studentul trebuie să se obișnuiască să caute singur materialul de care are nevoie, întrucît în viață — după terminarea studiilor — nimeni nu i-l va servi de-a gata, selecționat.*

★

Perioada de acomodare care a început pentru studenții primului an de studii este de dorit să fie cît mai scurtă. Fiecare student poate contribui la aceasta dacă privește cu seriozitate problema studiului, dacă va porni cu entuziasm în munca pe care a început s-o întreprindă, dacă nu va considera studiul ca o campanie și se va pregăti pentru drumul lung, dar atît de frumos, al cuceririi științei.

GH. P. APOSTOL
lector universitar

Despre constituirea asociațiilor studențești

● **Comisia orășenească de organizare a asociațiilor studențești va avea un președinte și un secretar în toate centrele universitare unde există două sau mai multe institute de învățămînt superior. Aceste comisii vor fi alcătuite din studenți și absolvenți proveniți din toate institutele orașului respectiv.**

● **Comisia orășenească de organizare va numi pentru fiecare institut și facultate, iar acolo unde va fi nevoie și pentru fiecare an de studiu, cîte un împuternicit.**

● **Împuterniciții pe institute și facultăți, cu sprijinul organizațiilor U.T.M. și al comitetelor sindicale, vor antrena în jurul lor un număr de studenți care să-i ajute în îndeplinirea sarcinilor. În acest timp comisiile orășenești de organizare și împuterniciții pe institute și facultăți, vor trebui să mobilizeze masa largă a studenților, asigurînd participarea activă a acestora la munca de constituire a asociațiilor.**

● **Comisiile de organizare vor trebui să treacă deîndată după începerea anului universitar la înscrierea de membri în asociație, astfel ca la începutul lunii octombrie să fie posibilă începerea alegerii organelor de conducere. Trebuie după o astfel de muncă ca înscrierea în asociații să nu fie un act formal, ci un prilej de mobilizare a studenților la o susținută muncă profesională și obștească.**

● **Înscrierea în asociație se face prin complectarea individuală a unei adeziuni ce va fi înmînată studenților de către împuterniciții pe institut sau facultate.**

● **După efectuarea înscrierii studenților în asociații, comisiile orășenești, prin împuterniciții din institute și facultăți, vor trece la convocarea de adunări sau conferințe ale studenților pentru constituirea asociațiilor și alegerea organelor de conducere ale acestora.**

★ ★

IAȘI (de la corespondentul nostru). — Zilele trecute a avut loc în orașul Iași o consfătuire convocată în scopul constituirii comisiei orășenești de organizare a asociațiilor studențești. Au participat rectorii institutelor de învățămînt superior din localitate, secretarii organizațiilor de partid și U.T.M. din institutele de învățămînt superior.

După ce tovarășul Constantin Amariei, prim-secretar al comitetului regional U.T.M. a prezentat un referat asupra importanței creării asociațiilor studențești, a fost aleasă comisia orășenească de organizare a asociațiilor, care este formată din 11 membri.

Noul cvartal de blocuri

GALAȚI (de la trimisul nostru). — Într-un cadru îndeajuns de romantic și la oră tîrzie de noapte, un locuitor al Galațiului mi-a vorbit despre frumusețea orașului. A avut strania idee de a mă plimba pe străzile liniștite la acea oră și de a-mi demonstra cu pasiune cît de frumos va fi orașul nu peste mulți ani.

Mărturisesc că profesiunea de credință pentru orașul său a respectivului locuitor m-a impresionat.

A doua zi, la lumina zilei, emoția mi se risipise. Lucid, am înțeles totuși mîndria cunoscutului meu de o noapte.

Noul cvartal de blocuri al Institutului tehnic din Galați nu este încă terminat. În jurul clădirilor se înalță schele, praful se așterne din belșug pe pantofii proaspăt lustruiți, zgomotul ciocanelor supără încă.

Cert este însă faptul că studenții acestui institut, peste 600, s-au mutat acum în noul cămin, că locuiesc doar 4 într-o cameră, că la baie apa curge fără oprire. Alături de căminul studenților se află blocul destinat cadrelor didactice. În 21 de apartamente — fiecare apartament este format din două camere și dependințe — s-au mutat cadrele didactice ale institutului, care au avut astfel posibilitatea să-și aducă familiile de la Brăila și Constanța, unde locuiau pînă acum. În acest fel s-a rezolvat în bună măsură problema locuințelor pentru membrii corpului didactic și pentru studenți, dintre care unii erau nevoiți să facă naveta între diferite orașe unde locuiau și Galați.

Construcția noului cvartal a permis ca în sediul central al institutului, unde pînă în vara aceasta erau instalate dormitoarele studenților, să fie amenajate acum laboratoarele.

Studenții acestui institut au la dispoziție anul acesta 23 de laboratoare în loc de 7, cîte erau anul trecut, toate bine amenajate, înzestrate cu aparataje moderne.

Amenajarea noilor laboratoare vine în special în ajutorul studenților de la Facultatea de tehnologie alimentară care, în cursul anului universitar trecut au întîmpinat mari greutăți în înțelegerea practică a unor fenomene fizice și chimice.

LA CLUJ

TINERII CERCETATORI ÎȘI AU REVISTA LOR

În interviul acad. Raluca Ripan apărut în pagina noastră studențească din 1 septembrie se vorbea despre proiectul apariției unui buletin al cercurilor științifice studențești al Universității „Victor Babeș". Și iată că primim știrea despre apariția primului număr al buletinului. Corespondenții noștri din Cluj ne relatează, în această privință, următoarele:

Inițiativa de a publica un buletin care să cuprindă cele mai valoroase lucrări științifice ale studenților universității „Victor Babeș" din Cluj a fost primită cu deosebit interes aci.

După o muncă intensă a fost alcătuit primul număr al buletinului care se litografiază în momentul de față. Peste cîteva zile el va fi pus la dispoziția studenților.

În cele peste 320 de pagini, cît cuprinde buletinul, sînt reunite cele mai valoroase lucrări ale studenților, rod al muncii de cercetare începută încă din anul trecut.

În acest număr se publică 56 de lucrări ale studenților cercetători din 23 de cercuri științifice. Studenții de la Facultatea de istorie și filologie publică 24 de lucrări, iar 7 sînt ale cercetătorilor de la Facultatea de matematică-fizică.

Din cuprinsul acestui buletin spicuim cîteva lucrări. Studentele Eugenia Diordiță și Liana Kordoș (Facultatea de științe naturale) publică lucrarea „Cîteva boli criptogamice în pepiniera G.A.S. Aiud". Ion Haiduc, student la Facultatea de chimie, publică lucrarea „Compuși ciclici anorganici", iar studenții Ion Mureșanu, Grigore Cojocaru, Vasile Bațiu și Ștefan Camaș, lucrarea „Studiul nisipurilor de turnare", cu o privire specială asupra nisipurilor din împrejurimile Clujului.

De asemenea trebuie remarcată lucrarea studentei Lucia Jucu care tratează o interesantă problemă de limbă literară.

Buletinul este precedat de un cuvînt introductiv al acad. Raluca Ripan, rectorul universității, care urează noi succese tinerilor studenți cercetători.

Raidul nostru

* Două cămine * O cantină

A început noul an universitar și, odată cu aceasta s-au redeschis căminele și cantinele studențești. Mai bine organizate, mai bine aprovizionate, căminele și cantinele studențești vor contribui la asigurarea unor și mai bune condițiuni de viață studenților.

Pentru a păstra titlul de cămin fruntaș

Căminul de fete al Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu" din București, deține, de mai bine de un an, steagul de cămin fruntaș pe raion.

S-ar putea spune multe despre camerele spațioase, pline de lumină și frumos mobilate ale studentelor, despre instalațiile moderne, bine întreținute, despre curățenia care domnește pretutindeni, în camere, pe culoare, în spălătoare... Se poate vorbi, de asemenea, despre conștiinciozitatea personalului căminului, despre simțul gospodăresc al studentelor...

Important mai este însă și altceva: conducerea și întreg personalul căminului se străduiesc să mențină mai departe steagul! În timpul vacanței, dorința aceasta s-a împletit cu aceea de a asigura studentelor, pentru noul an, condiții și mai bune de viață în cămin. Și năzuința aceasta a fost urmată de fapte: întregul cămin a fost zugrăvit, băile și spălătoarele au fost vopsite în ulei, a fost amenajată o nouă sală de lectură, au fost revizuite și reparate instalațiile tehnice și sanitare, a fost instalat un hidrofor pentru mărirea presiunii apei...

Studentele care locuiesc în cămin apreciază eforturile ce se fac pentru ca viața lor să fie cît mai plăcută.

— Nu putem să ne plîngem de nimic — spune tînăra Rada Floarea, studentă la Facultatea de horticultură — cu fiecare an ce trece viața noastră, a studenților ce locuim în cămin, devine mai frumoasă. Și noi ne străduim să păstrăm steagul de fruntaș.

Nu se puteau „deparazita" și lipsurile?

Dacă la căminul Institutului Agronomic lucrurile stau bine, nu aceeași preocupare pentru a înlesni studentelor un început de an plăcut, se poate vedea la căminul „Carpați" al Universității „C. I. Parhon".

„Carpați", unul din cele mai frumoase și mai bine amenajate cămine din Capitală, cu o capacitate de 1200 de locuri, de abia acum, după ce cursurile au început, după ce studentele au venit la facultate, se pregătește să-și primească locatarii.

În momentul de față (la cîteva zile după începerea cursurilor) căminul se află în deparazitare!

Studentele repartizate aici sînt mutate de la un etaj la altul, după cum își fac meseria cei cu deparazitarea. Această trambalare se petrece de cîteva zile și probabil va mai dura. Dar sînt și unele studente „fericite", care au scăpat de aceste peregrinări, în fine! Au ajuns să-și cunoască camera în care își vor petrece un nou an universitar. Ce te faci însă cu mirosul enervant de substanțe toxice? Singura soluție este să mai aștepți cîteva zile pînă ce aceste substanțe vor avea... bunăvoința să dispară!

Era oare imposibil direcției administrative a Universității „C. I. Parhon" să planifice aceste pregătiri, măcar cu cîteva zile înainte de începerea cursurilor?

Din vreme — pregătiri pentru iarnă

Activitatea cantinei nr. 1 a I.S.E.P. se va desfășura anul acesta în mai bune condițiuni. În timpul vacanței a fost verificat și reparat întregul utilaj al cantinei. Nu numai atît. Folosindu-se posibilitățile proprii, au fost realizate unele perfecționări ale utilajului. Iată: mașina de tocat carne este acum acționată electric; în urma unor modificări, mașina de curățat cartofi are acum un randament mai mare, la mașina de gătit — care funcționa cu păcură — a fost prevăzută o instalație cu gaze...

Toate acestea înseamnă economii realizate în folosul Institutului, înseamnă eforturi mai puține din partea personalului ce deservește cantina. Și mai înseamnă ceva: o mîncare mai bine și mai repede gătită pentru studenți.

Pentru o cantină este foarte important să înceapă din timp pregătirile pentru iarnă. Și acest lucru l-a realizat, într-o bună măsură, și cantina I.S.E.P.

În felul acesta pregătirile în vederea iernii au început cu aproape o lună mai devreme ca anul trecut — după cum ne-au spus tovarășii din conducerea cantinei.

A. GEORGESCU
A. USCAR

EXPLOZII ÎNTÎRZIATE

Nu s-ar putea spune că oamenii noștri nu visează. Dimpotrivă. La 17 ani, abia de 2 luni absolvent de liceu, proaspătul student al anului I, deși s-ar rușina de reverele sale în fața colegilor necunoscuți, tresare măcar odată pe zi în fața imaginii sale de peste cîțiva ani și, parcă aievea, aude: „A, vă salut, tovarășe doctor"; sau „tovarășe inginer, ați fost căutat la telefon, da, da, de la fabrică; e foarte urgent: în legătură cu proiectul dumneavoastră". ...Totul, fără urmă de cabotinism.

Rămășițele copilăriei nu durează; oricum, ele nu merită să fie disprețuite și ironia, dacă apare, trebuie să fie blîndă. Altceva, mult mai important și mai grav trebuie să stea în centrul atenției: indiferent de transformările ce vor veni, chipul medicului, inginerului, profesorului de mai tîrziu se va deduce din trăsăturile studentului din anul I de astăzi.

Există o primejdie reală — aceea ca visul să apară ca un pisc pur, nimbat de raze, dar strălucind undeva departe, undeva sus, la capătul cîtorva ani. Pînă acolo să nu se vadă nimic altceva decît o potecă „prea terestră", „prea aridă", șerpuind printre cursurile zilnice și marcată de stîlpii indicatori ai seminariilor, lucrărilor de control, colocviilor... Unii ar fi înclinați să-și spună: „vom ajunge pe culme în orice caz — hai s-o luăm pe scurtătură." Și părăsind poteca, abandonînd stîlpii indicatori, o iau razna.

Mai mult ca sigur că metafora alpină șchioapătă rău și că n-ar rezista criticii unui începător membru al cenaclurilor literare; dar nici nu este nevoie. Fapt este că studentului anului I, conștiinciozitatea inițială îi pare curînd un rucsac prea încărcat, pe care e tentat să-l ușureze rapid. Întîi, pleacă la pauza unui curs care ține două ore. („Ce a fost mai important, s-a spus pînă acum; de altfel, o să iau notițele de la X"). La alt prilej, „scapă" prima oră, iar la a doua nu mai intră pentru că „tot nu mai are rost". A treia oară lipsește de la un seminar, deoarece „asistentul nostru, de la grupa 213 e slăbuț de tot, ăia de la grupa 214 au avut noroc, au de la cine învăța". Ș.a.m.d. „Scurtătura" se dovedește comodă și, într-adevăr, reduce osteneala cu o cantitate variabilă de energie. Piscul visat nu rămîne inaccesibil, căci pînă acum am avut în vedere numai studenți cu inteligență și receptivitate normală, care parcurg cei 4 sau 5 ani fără accidente serioase și părăsesc poarta facultății cu diploma în buzunar.

Dar ecourile, urmările funeste tot apar odată. Apar destul de tîrziu ca să surprindă, destul de devreme ca noul inginer, noul medic, noul profesor să-și amintească de unde provin. Ele vin nepoftite. Vin odată cu o instalație automată desfăcută în piesele componente prin hala de montaj; cu un bolnav în camera de consultație a spitalului; cu o clasă de elevi așteptînd malițioși o explicație. Moment penibil, insuportabil moment. Hm, care era soluția tehnică pentru această deficiență neprevăzută? Ah, pentru această complicație neprevăzută care era indicația terapeutică? Dumnezeule, dar la această întrebare neprevăzută a acestui elev prea deștept, ce se poate răspunde?

Neprevăzut, neprevăzut... Fals, în majoritatea cazurilor totul era prevăzut. Da, a fost prevăzut, explicat, documentat, experimentat, verificat.

Studentul a lipsit la cursul sau seminarul respectiv.

Sau nu a lipsit, dar nu l-a interesat, deci, n-a reținut.

Piscul se vedea de departe, îmbietor și pur ca visul unui student din anul I.

Cursul acela, seminarul acela, lucrarea aceea de control însemnau un ocol obositor, o potecă prea lungă spre piscul visat.

Așa i s-a părut studentului meu.

A ales „scurtătura"...

Desigur, aici schematizez oarecum. De fapt există mai multă pornire spontană și mai puțin proces deliberat. Comoditatea argumentează uneori, dar cele mai adeseori e comoditate pur și simplu.

Primejdia-i sporită prin faptul că toate carențele în învățătură au efect întîrziat. La Moși există, între alte atracții populare, așa-numita „încercare a puterii". Lovești vîrtos cu ciocanul într-un tambur de lemn și, propulsată printr-un sistem de arc sau pîrghii, o bilă se urcă vertiginos pe vergeaua verticală de metal. Forța loviturii se traduce în distanța parcursă de bilă.

E drept că forța negativă a chiulului, a neatenției, a nepăsării față de studiu se traduce imediat în calificativele studentului. Dar asta nu e totul. Ea, această forță negativă, acționează bombe cu efect întîrziat. Explozia se produce de fapt mai tîrziu, după intrarea în viață, și atinge dureros punctele slabe ale cunoștințelor profesionale.

ȘTEFAN IUREȘ

SĂ DISCUTĂM...

N. R. Rubrica noastră **Însemnări** — începută în pagina din 1 septembrie o continuăm sub titlul — **Să discutăm.** Așteptăm colaborarea la această rubrică a cadrelor didactice și a studenților.

Se așteaptă invitație specială?

Fotografia din josul paginei a fost făcută ieri la unul din seminariile anului II (grupa de critică literară) a Facultății de filologie a Universității „C. I. Parhon" din București.

Reporterul nostru ar fi dorit desigur să fotografieze o sală de curs plină cu studenți. Dar din păcate realitatea a fost alta. El a găsit în seminar doar cîțiva studenți. Dar cine sînt absenții? Greu de aflat, deoarece pînă la ora actuală nu s-a alcătuit un catalog al grupei, așa că nici măcar asistentul nu a putut face prezența.

Intervenim atunci la secretariatul Facultății de filologie. Dar nici aci nu există un catalog al acestei grupe și pare-se că nici a altora. Vina nu este însă numai a conducerii facultății ci în primul rînd a studenților. Mulți dintre ei nici pînă azi nu s-au reînscris la cursuri, absentînd de la lecții și seminarii. Oare ce au de gînd studenții Avramescu F., Cezar Baltag, Radu Chirovici, Sebastian Costin, Valer Conea, Eugenia Dumitru, Dumitru Lefter, D. Matală, Dan Mateescu, Mituțoiu A., Rosenberg E., Mustață E. și alții care lipseau de la seminarul pomenit ca și de la alte lecții? Această prezență am făcut-o noi pe baza catalogului grupei existente de anul trecut, așa că s-ar putea să mai existe unii omiși sau alții care au renunțat să-și mai continue studiile. Ar fi vremea ca după atîtea zile de la începutul anului universitar să se pună ordine. Organizația U.T.M., care desigur cunoaște această situație ar trebui să se intereseze ce se întîmplă cu studenții care nu binevoiesc să vină din prima zi de cursuri la facultate. Oare este nevoie de o invitație specială?

Este adevărat că există însă și unele greutăți în legătură cu depunerea actelor și cu eliberarea legitimațiilor de cantină și cămin și a cartelelor de masă. La Facultatea de filozofie, la ziaristică există de asemenea greutăți în privința înscrierii la cursuri, studenții aflînd de abia acum că au nevoie de analize medicale, care li se puteau cere încă din timpul vacanței. Toate acestea duc la pierdere de timp, la absențe de la cursuri.

Credem că este necesar să se pună ordine în privința prezenței studenților la cursuri. Este datoria organizațiilor U.T.M. să sprijine îndeaproape conducerile institutelor de învățămînt superior, astfel ca profesorii și studenții să-și poată desfășura în bune condițiuni munca, nestingheriți de acei care nu înțeleg că la facultate nu se vine după bunul plac.

Foto: EUGEN CSIKOȘ

— Să trăiești dom' profesor... Ce mai nou? (sau cum înțeleg unii studenți relațiile cu corpul didactic).

— Am și timpi morți... Mă duc cîteodată și la cursuri.

Desene de MATTY

Să alegem cu grijă cadrele U. T. M.

Alegerea cu grijă a cadrelor de activiști ai U.T.M., îndrumarea lor atentă pentru a-i ajuta să crească, să se dezvolte, să devină oameni în stare a rezolva cu succes multiplele probleme care le stau în față, este un lucru atît de cunoscut de organele și organizațiile U.T.M., încît s-ar părea că nu este nevoie să pledezi în fiecare zi pentru respectarea lui. Și totuși, sînt încă unele organe de conducere ale U.T.M. dispuse să nesocotească acest adevăr, să-l ignoreze pur și simplu. E cazul comitetului orășenesc și a comitetului regional U.T.M.-Iași.

In călăuzirea activității tineretului, în organizarea vieții lui sociale, culturale, organizațiile U.T.M. au un rol nu dintre cele de pe urmă. Pentru aceasta însă aceste organizații — și ele sînt numeroase în Iași — trebuie îndrumate, controlate, ajutate continuu să se ridice la nivelul sarcinilor mari ce le revin în mobilizarea maselor de tineri în producție, la însușirea temeinică a învățăturii, într-un cuvînt pentru a face educație comunistă tineretului. Indrumarea aceasta ar trebui s-o facă cu multă competență comitetul orășenesc UTM Iași. Și spun ar trebui pentru că în momentul de față comitetul orășenesc UTM Iași este departe de a putea pretinde că se achită corespunzător de această deosebit de însemnată obligație.

Cauze, fără îndoială, sînt mai multe.

Eu însă nu voi pomeni decît una din ele, după părerea mea — principala. Este vorba de lipsa de grijă pentru selecționarea atentă și creșterea activiștilor comitetului orășenesc, atît cei salariați, cît mai ales, activiștii extrabugetari. Lanțul celorlalte slăbiciuni ale muncii de la această verigă pornește.

In Iași sînt, cum spuneam, foarte multe organizații de bază UTM pentru îndrumarea cărora, comitetul orășenesc UTM, ar trebui să folosească un mare număr de activiști extrabugetari, suficient de pregătiți pentru a fi în stare să ajute cu competență organizațiile UTM. Fără un puternic nucleu de activiști extrabugetari, comitetul orășenesc UTM nu poate cuprinde munca de control și îndrumare a organizațiilor, doar cu cei cîțiva activiști salariați.

Comitetul orășenesc a rezolvat însă în mod birocratic problema activului său extrabugetar. … munca făcîndu-se la nimereală, a dus firește la o rezolvare formală a problemei. Să luăm un exemplu. Organizația de bază UTM de la Intreprinderea de locuințe și localuri din Iași, socotită înainte vreme organizație fruntașă, acum „trăiește" doar din amintirile renumelui apus. Cauza lipsei de activitate de aici am aflat-o de la secretara organizației, tovarășa Valeria Lungu. Ii reproduc fidel cuvintele: „Am fost chemată la comitetul orășenesc și mi s-a dat sarcina de instructor extrabugetar. De cînd răspund de îndrumarea unui număr de organizații de bază, nu mai pot munci ca lumea nici în organizația a cărei secretară sînt, nici în noua muncă ce mi s-a dat".

Tovarășa Lungu nu e singură în această situație. Deci, oameni care au dat rezultate în munca lor în organizație, au fost investiți cu o nouă sarcină care i-a adus în situația de a nu le rezolva cum trebuie pe nici una. In alte cazuri au fost recrutați ca instructori extrabugetari oameni necorespunzători pentru această treabă, doar „după dosar". Aceasta fiind situația activului extrabugetar, e clar de ce munca organizațiilor de bază (cum ar fi de pildă cele de la statul popular orășenesc, de la școala medie mixtă nr. 1) sînt lipsite de îndrumarea de care au nevoie.

Se pare însă că situația activului său extrabugetar, departe de a-i da de gîndit, e socotită ca rezolvată de către comitetul orășenesc UTM. Numai așa se explică de ce în Iași sînt numeroase organizații în care activiștii salariați ai comitetului orășenesc nu se duc cu lunile, deși inițiativa bună folosită înainte vreme — aceea a instruirii lunare a secretarilor organizațiilor de bază UTM — a fost abandonată cu totul. Trăiesc probabil cu iluzia că au acum activiști extrabugetari pe care pot pune bază. De faptul că acești activiști există mai mult în scripte decît în munca practică pe teren, se pare că tovarășii nu se prea sinchisesc. Că utemiștii din organizația UTM de la fabrica „Moldova" nu știu nici de ... „îndrumarea" tovarășei Lucia Sevastru, instructoare în acea organizație, nu-i un motiv „serios" pentru care să-și facă singe rău membrii biroului comitetului orășenesc.

Lipsa de grijă a comitetului orășenesc față de cadrele sale de activiști, ... în stare să găsească și să folosească cu succes metode noi de muncă, se resimte pînă jos în organizațiile de bază UTM.

Răspunderea pentru această situație revine deopotrivă și comitetului regional UTM Iași. Este oare permis ca biroul comitetului regional UTM să schimbe la comitetul orășenesc Iași, în decurs de un an, trei șefi ai secției școli medii și pionieri și patru șefi ai secției de tineret studențesc? Nu e oare timpul să știe și tovarășii din biroul comitetului regional că a promova și crește activiști devotați ... în diferite munci fără a-i cunoaște, decretîndu-i „corespunzători" doar după dosar, așa cum au procedat cu mulți dintre activiștii salariați ai comitetului orășenesc UTM Iași?

Comitetul regional UTM trebuie să pună capăt acestei practici dăunătoare în munca cu cadrele, iar comitetul orășenesc UTM Iași — să dovedească spirit de răspundere în selecționarea și creșterea unui larg activ extrabugetar în stare să-l ajute cu competență în îndrumarea temeinică a numeroaselor organizații de bază UTM pentru a căror activitate este răspunzător.

I. AGHINEI
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași

Căminul fabricii

Ce bine e să te joci, să asculți povești, să cînți și să te veselești împreună cu atîția prieteni.

Fotografia noastră înfățișează copii de la căminul fabricii de cherestea U.I.L. Stîlpeni, regiunea Pitești, care își petrec timpul în mod plăcut și instructiv, sub supravegherea plină de grijă a educatoarelor.

Conferința de presă cu delegația oamenilor de artă și cultură din R. S. S. Ucraineană

Miercuri după amiază a avut loc la Consiliul General A.R.L.U.S. din Capitală o conferință de presă cu delegația oamenilor de artă și cultură din R.S.S. Ucraineană condusă de academicianul Al. Korneiciuk care ne-a vizitat țara cu prilejul Decadei literaturii și artei ucrainene.

Au participat redactori ai ziarelor centrale și publicațiilor din București.

Conferința de presă a fost deschisă de tov. Octav Livezeanu, vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului.

In numele delegației academicianul Al. Korneiciuk a arătat că în cele 10 zile petrecute în Romînia frățească a cunoscut caldele sentimente ale poporului romîn. Decada literaturii ucrainene organizată cu prilejul centenarului scriitorului revoluționar ucrainean Ivan Franko, s-a desfășurat cu un mare succes în întreaga Romînie. Pretutindeni unde am fost, am văzut expoziții, panouri consacrate marelui nostru scriitor și decadei. Au avut loc numeroase adunări, reuniuni, spectacole. Această decadă a întărit și mai mult sentimentele de prietenie frățească dintre popoarele romîn și ucrainean.

Am avut multe întîlniri cu reprezentanți ai intelectualității creatoare, ne-am putut da seama de cadrele de înaltă calificare de care dispune poporul romîn. Ni s-au pus foarte multe întrebări care au demonstrat că intelectualitatea romînească este preocupată de o serie întreagă de probleme de care sînt preocupați și scriitorii, compozitorii și oamenii de artă sovietici, de a crea cît mai multe cărți, cît mai multe cîntece bune pentru popor. Noi, reprezentanți ai poporului ucrainean, le dorim mult succes, în această măreață și nobilă operă. Am trasat împreună căile largi ale schimbului de valori culturale. Am fost fericiți că am putut transmite pretutindeni cele mai bune urări și cele mai frumoase sentimente ale poporului ucrainean către poporul romîn.

Am văzut multe lucruri frumoase și minunate la dv. La înapoierea acasă vrem să povestim cititorilor noștri despre geniul creator al poporului muncitor al Romîniei, care construiește cu succes socialismul, sub conducerea glorioasă a Partidului Muncitoresc Romîn.

Răspunzînd unei întrebări referitoare la problemele discutate în întîlnirile membrilor delegației ucrainene cu oamenii de artă și cultură din R.P.R., Al. Korneiciuk a spus: Congresul al 20-lea al P.C.U.S. ne-a lărgit extrem de mult orizonturile, ne-a îngăduit să vedem mult mai profund fenomenele vieții și ne-a înarmat spre noi creații. Cunoaștem desigur cifrele construcției pe care Congresul al 20-lea le-a schițat pentru țara noastră. Este un plan grandios. Eu, ca ucrainean, vă voi spune despre cartea noastră de vizită a Ucrainei, despre Nipru, marea magistrală de apă a țării noastre.

Și iată că acum vom construi o cascadă întreagă, un grup întreg de hidrocentrale uriașe și de baraje imense pe Nipru.

Toate acestea firește că nu pot să nu frămînte și să nu emoționeze inima unui scriitor cu suflet cinstit, care vede cum se transformă, cît de măreață devine patria sa. Tovarășii romîni ne-au povestit și ei despre măretele fapte care se săvîrșesc în țara dv. Ni s-au pus o sumedenie de întrebări din domeniul esteticii, al creației. Astăzi am avut bucuria deosebită de a fi primiți de conducătorii Partidului Muncitoresc Romîn. Noi înțelegem prea bine că această întîlnire cordială, cuvintele frumoase și calde rostite de tovarășii din conducerea Partidului și Guvernului la adresa noastră sînt în primul rînd adresate poporului frate ucrainean. Deosebit de apropiate de inima noastră, au fost pentru noi dragostea cu care conducătorii partidului dv. au vorbit despre intelectualitatea mai vîrstnică și despre tînăra generație de intelectuali, grija lor pentru condiții bune de viață și creație pentru intelectuali.

Sîntem recunoscători conducătorilor Partidului Muncitoresc Romîn și mai cu seamă tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, care ne-a înfățișat paginile glorioase ale luptelor revoluționare ale poporului romîn, ale clasei muncitoare și de asemenea situația actuală din țară. Aceste lucruri care ne-au emoționat profund le vom povesti întregului popor ucrainean la întoarcerea noastră în patrie.

Vorbind despre posibilitățile și perspectivele întăririi schimburilor culturale între R.P.R. și R.S.S. Ucraineană, M. N. Ivanițki a arătat că prietenia și legăturile culturale dintre țările noastre care au izvoare și rădăcini istorice adînci, se dezvoltă pe an ce trece din ce în ce mai mult. Aceste legături se dezvoltă acum pe o bază nouă, socialistă.

Noi știm de asemenea cît de mare este interesul pe care poporul ucrainean îl manifestă față de viața, de realizările culturale și de economia poporului romîn. După întoarcerea în patrie vom face tot ce stă în puterile noastre, pentru a realiza toate acțiunile și măsurile schițate cu ocazia întîlnirilor cu reprezentanți ai A.R.L.U.S.-ului, ai Institutului de studii romîno-sovietic, ai Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, pentru a dezvolta și întări din ce în ce mai mult colaborarea culturală dintre popoarele noastre.

N. M. Ujvil a răspuns la o întrebare cu privire la creșterea tinerilor creatori ucraineni.

Mă voi opri, a spus vorbitoarea, asupra unui singur sector de educarea tinerelor cadre de creatori, și anume la activitatea Asociației teatrale ucrainene.

Asociația teatrală ucraineană consideră ca una din cele mai importante sarcini, sprijinirea dezvoltării creației tinerelor cadre.

K. F. Dankevici a vorbit despre formarea tinerilor compozitori. Noi, compozitorii din generația mai vîrstnică ne străduim să creștem și să dezvoltăm pe drumul lor de creație cadrele tinere care vin la noi să învețe din colhozuri, din uzine, din rîndurile intelectualității.

Alături de orientarea pe care o dăm pentru crearea unor cîntece pe teme contemporane, noi îndreptăm foarte mult atenția spre crearea altor lucrări mai ample, în care măretele idealuri ale fericirii și viitorului luminos al popoarelor să-și găsească expresie în creații muzicale cu adevărat artistice.

In continuare K. F. Dankevici a vorbit despre o serie de talentați tineri compozitori ucraineni.

Congresul al 20-lea al P.C.U.S. a spus în încheiere K. F. Dankevici, a însutit forțele noastre creatoare și ne-a dat posibilitatea ca împreună cu toți compozitorii din U.R.S.S., împreună și alături de compozitorii din toate țările frățești din lagărul socialist, să dăm opere valoroase, frumoase, consacrate măreței, eroicei noastre munci creatoare comune. Ziariștii prezenți au urmărit cu viu interes expunerile făcute de membrii delegației Ucrainene.

(Agerpres)

Convorbirea tov. Gh. Apostol cu delegația sindicală din Grecia

Miercuri dimineața, delegația sindicală din Grecia, care a sosit în Capitală la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. a fost primită de tovarășul Gh. Apostol, președintele C.C.S.

La convorbirea prietenească ce a avut loc cu acest prilej au participat Dimitris Stratis și Ioanis Papadimitriu, deputați în parlament, Gheorghios Arapis, membru în Secretariatul Mișcării Sindicale Democratice, Simos Adjidimitriu, secretar general al Noii Confederații a Muncii, Hristoforos Tyropolis, secretar general al Federației Muncitorilor din Autotransporturi, Gheorghios Pyrpasopoulos, membru în Comitetul Executiv al Noii Confederații a Muncii, Dimitris Charamis președintele Consiliului local al Sindicatelor din Lavriu, Dimitris Stavridos, reprezentantul muncitorilor din industria tutunului din Salonic, Nikolas Kaisafados, președintele Sindicatului muncitorilor din portul Pireu, Katherina Stratis activistă pe tărîm social.

In cadrul întrevederii, tovarășul Gh. Apostol a vorbit oaspeților despre succesele economice, sociale și culturale obținute de oamenii muncii din țara noastră în anii puterii populare și i-a informat despre rolul și sarcinile sindicatelor din Republica Populară Romînă.

Mulțumind pentru lămuririle primite și pentru caldele cuvinte de prietenie rostite de tovarășul Gh. Apostol, membrii delegației sindicale din Grecia și-au exprimat satisfacția în legătură cu ocazia ce li s-a oferit de a vizita țara noastră și de a cunoaște viața oamenilor muncii din R.P.R. activitatea multilaterală a sindicatelor de la noi

Convorbirea dintre tovarășul Gh. Apostol și militanții sindicali din Grecia s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și solidaritate muncitorească. Vizita primei delegații sindicale din Grecia în țara noastră va marca începutul unei colaborări largi între oamenii muncii și sindicatele celor două țări, în interesul întăririi solidarității internaționale a celor ce muncesc, în interesul păcii.

Vizita oaspeților străini

Miercuri dimineața, membrii delegației sindicatelor iugoslave, în frunte cu Djuro Salaj, președintele C.C.S. din R.P.F. Iugoslavia, care ne vizitează țara la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., au fost oaspeții metalurgiștilor de la uzinele „23 August" din Capitală.

In cursul vizitei, membrii delegației au avut discuții prietenești cu metalurgiștii asupra desfășurării procesului de producție.

(Agerpres)

Ocolul lumii pe bicicletă

(Urmare din pag. 1-a)

punctată de următoarele mari orașe: Delhi (India), Lahore (Pakistan) — Kabul (Afganistan) — Teheran (Iran) — Bagdad (Irak) — Damasc (Siria) — Istambul (Turcia) — Sofia (Bulgaria) — București.

A vizitat, în treacăt, monumente de cultură, moschei celebre, clădiri.

L-am întrebat cum de s-a înțeles cu locuitorii a nouă țări pe care le-a vizitat pînă în prezent. Mi-a răspuns, zîmbind:

— In limbajul internațional al... semnelor.

A remarcat sărăcia mare care există în Orient. Era mirat de numărul extrem de mic de orașe, mai civilizate, care se află pe întinderi de zeci și sute de kilometri.

In Orient a întîlnit mii și mii de oameni care trăiesc la fel ca în urmă cu sute de ani. Nici pomeneală de vreun semn al civilizației secolului XX.

Am insistat să-mi povestească cîte ceva despre țările pe care le-a văzut. A ținut nespus de mult să-mi povestească despre Bulgaria, țară care l-a încîntat. Spunea:

— „Oameni buni, oameni de aur... Cum am trecut granița în primul sat bulgăresc am fost primit după toate regulile ospeției. S-au strîns laolaltă mai mulți țărani. Intr-o cratiță mare au fost puse la prăjit 20 de ouă. S-a mîncat pîine caldă... Bine a fost..."

A ținut neapărat să-mi povestească și următoarele:

— Mă aflam pe străzile Sofiei. O femeie, ceva mai în vîrstă m-a întrebat în englezește:

— De unde ești, tinere?

— Din India, mamă. A zîmbit și s-a declarat de acord că i-am spus mamă. M-a invitat acasă, în familie. Acolo l-am cunoscut pe fiul ei, de o vîrstă cu mine. Am petrecut împreună, în familia operatorului cinematografic Jandov, încă o zi. M-am simțit ca acasă... Oameni buni, bulgarii, oameni de aur..."

Ieri dimineață, Ciandra i-a scris mamei sale din București. I-a povestit despre întîlnirea cu alți studenți indieni care învață în R.P.R., despre București și pregătirile pentru drumul spre Moscova.

Ciandra mi-a lămurit, apoi, viitorul său itinerar. Inainte de toate dorește să cunoască Uniunea Sovietică. Aci va vizita Kievul, Moscova, Leningradul. Apoi va continua drumul prin Europa: Helsinki (Finlanda) — Stockholm (Suedia) — Oslo (Norvegia) — Copenhaga (Danemarca) — Berlin (Germania) — Amsterdam (Olanda) — Bruxelles (Belgia) — Paris (Franța).

On occasion of my passing through Rumania I send my warm greetings to Rumanian youth through "SCINTEIA TINERETULUI"
Ramchandra Basu
4th Sept 1956
Bucharest

„Cu prilejul trecerii mele prin Romînia transmit un călduros salut tineretului romîn prin „Scînteia tineretului".
RAM CIANDRA BASU
4 sept. 1956 — București

Punctul terminus al călătoriei sale este orașul Londra, unde își întîlnește un frate. De aci se va întoarce la Calcutta, cu vaporul.

Ii urăm călătorie plăcută, în drumul său viitor.

Doi vecini:
UNUL ÎN FRUNTE ALTUL LA COADĂ...

(Urmare din pag. 1-a)

Nu există sector de activitate sau acțiune întreprinsă în gospodăria colectivă în care tineretul să nu fi fost în primele rînduri. Cei 34 de utemiști au fiecare peste 100 zile-muncă. „Cum era să nu vin la muncă, ne-a spus utemistul Stoica Ramil, cînd eu cu părinții mei, în 1955, pentru cele 1250 zile-muncă efectuate, am ridicat peste 16.000 kg. produse, în afară de furaje și paie, plus 4475 lei? In familia noastră, în iarna anului 1955—1956, s-au făcut două nunți, am luat mobilă celor două surori, ne-am cumpărat radio, îmbrăcăminte, încălțăminte și multe alte lucruri necesare gospodăriei. Pe bună dreptate pot spune că în casa noastră și-a găsit loc belșugul. Anul acesta noi avem făcute peste 600 zile-muncă și cu toate că recolta a fost cam slabă din cauza secetei, la iarnă tot o să fac și eu o nuntă să țină trei zile".

Tineretul din această gospodărie iubește munca și o consideră drept o parte organică din viața sa. Respectul, dragostea tineretului față de muncă au fost dezvoltate, ridicate la un nivel tot mai înalt, prin activitatea desfășurată de organizația de bază U.T.M.

Belșugul și bunăstarea nu a pătruns numai în casa colectivistului Stoica Ramil, ci și în casele multor tineri colectiviști, fapt care a făcut ca în 1956 să intre în gospodăria colectivă încă 37 de familii, printre care și 6 utemiști.

„In adunările generale, la joile tineretului organizate în fiecare săptămînă, în brigada artistică, la reuniunile tinerești, în echipa sportivă — ne spunea tovarășul Stan Cojocea, noi am căutat să aducem alături de noi și pe tinerii din sectorul individual și din întovărășirea agricola. In felul acesta ne este mai ușor să ne înțelegem cu acești tineri, să le vorbim de rezultatele obținute de noi și imensele posibilități de ridicare a traiului pe care le poate da numai munca în colectiv".

In prezent, în gospodăria colectivă se continuă construcția unui grajd de cai. La lucrările acestei construcții tineretul este și el prezent. Doisprezece utemiști, unii la căratul cărămizilor, alții la căratul pietrișului sau la prepararea mortarului grăbesc prin munca lor construcția grajdului. Anul acesta în preocupările organizației de bază U.T.M. a intrat o problemă nouă, neobișnuită pînă acum, care ia început a cam semănat îndoială în rîndul membrilor organizației de bază U.T.M.: răspunderea pentru însilozarea celor cinci hectare de porumb furajer. Indoiala a fost învinsă de voința de a duce la bun sfîrșit și această sarcină importantă. In ajutorul tinerilor a venit zootehnista raionului, care a dat indicațiile tehnice necesare cu privire la săparea și pregătirea gropilor.

Tinerii s-au și apucat de treabă trecînd la taluzarea, răzuirea și scoaterea pămîntului dintr-o groapă în care a mai fost însilozat anul trecut porumb, și au mai săpat încă o groapă cu o capacitate de 40 tone. Mașina de tocat a fost pusă în funcție și porumbul a fost însilozat.

Seara, cînd se termină ziua de muncă și amurgul învăluie ulițele, la căminul cultural tinerii găsesc o nouă preocupare. Unii pregătesc o piesă de teatru — „Răfuiala", de Tiberiu Vornic — alții învață cîntece noi, citesc, joacă șah.

In fiecare săptămînă tinerii pleacă cu camionul gospodăriei la Brăila, unde vizionează filme și piese de teatru. Pentru curiozitate vom cita cîteva din filmele văzute de tinerii colectiviști în anul 1956: „Cazacii din Cuban", „Prieteni credincioși", „Vagabondul", „Iartă-mă". Tinerii au văzut de asemenea piesele de teatru: „Poveste de dragoste", „Inima noastră", „Intrigă și iubire".

Aceste rezultate bune obținute de organizația de bază U.T.M. din gospodăria colectivă „I. L. Caragiale" au făcut ca tinerii să se apropie mai mult de organizația U.T.M. și rîndurile organizației au crescut lună de lună.

Ar fi bine ca succesele obținute de această organizație să fie îndeaproape cunoscute și de utemiștii din organizația de bază U.T.M. din gospodăria colectivă „Gheorghe Doja". Nu de alta, dar pot fi luate ca exemplu pentru ceea ce trebuie și pot să facă și ei în viitor.

RADU ALEXANDRU

Cum să însilozăm

Una din condițiile principale pentru mărirea productivității animalelor, pentru păstrarea unui nivel înalt al productivității în orice anotimp este organizarea alimentației raționale pe tot timpul anului.

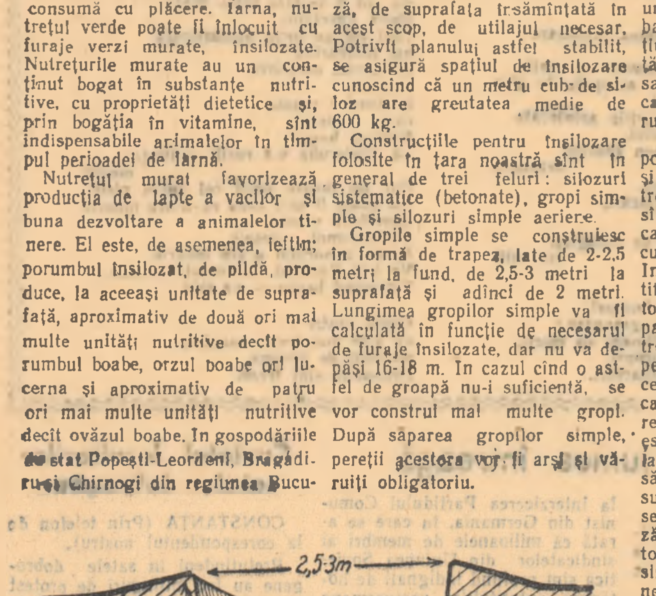
In timpul verii, iarba verde constituie pentru animale o hrană consistentă, gustoasă, pe care o consumă cu plăcere. Iarna, nutrețul verde poate fi înlocuit cu furaje verzi murate, însilozate. Nutrețurile murate au un conținut bogat în substanțe nutritive, cu proprietăți dietetice și, prin bogăția în vitamine, sînt indispensabile animalelor în timpul perioadei de iarnă.

Nutrețul murat favorizează producția de lapte a vacilor și buna dezvoltare a animalelor tinere. El este, de asemenea, ieftin; porumbul însilozat, de pildă, produce, la aceeași unitate de suprafață, aproximativ de două ori mai multe unități nutritive decît porumbul boabe, orzul boabe ori lucerna și aproximativ de patru ori mai multe unități nutritive decît ovăzul boabe. In gospodăriile de stat Popești-Leordeni, Bragadiru și Chirnogi din regiunea București, Grabăț și Jimbolia din regiunea Timișoara, Urleasca și Justin Georgescu din regiunea Galați, Ițcani și Coțușca din regiunea Suceava și altele, unde s-a folosit nutreț însilozat, rezultatele au fost foarte bune, obținîndu-se în timpul iernii o producție medie de 12-14 kg. lapte de la o vacă furajată, pînă la 8-10 kg. lapte. De asemenea, în aceste gospodării animalele tinere au avut o dezvoltare foarte bună.

Insilozarea nutrețurilor trebuie să se facă în cele mai bune condițiuni, după un plan bine stabilit și după anumite reguli tehnice. La întocmirea planului se ține seama de numărul animalelor existente în fiecare gospodărie, de locul unde se însilozează, de suprafața însămînțată în acest scop, de utilajul necesar. Potrivit planului astfel stabilit, se asigură spațiul de însilozare cunoscînd că un metru cub de siloz are greutatea medie de 600 kg.

Construcțiile pentru însilozare folosite în țara noastră sînt în general de trei feluri: silozuri sistematice (betonate), gropi simple și silozuri simple aeriene.

Gropile simple se construiesc în formă de trapez, late de 2-2,5 metri la fund, de 2,5-3 metri la suprafață și adînci de 2 metri. Lungimea gropilor simple va fi calculată în funcție de necesarul de furaje însilozate, dar nu va depăși 16-18 m. In cazul cînd o astfel de groapă nu-i suficientă, se vor construi mai multe gropi. După săparea gropilor simple, pereții acestora vor fi arși și văruiți obligatoriu.

Groapă simplă săpată în pămînt, cu pereți taluzați și văruiți

Gropile simple se sapă în locuri cît mai ridicate, aproape de adăposturile pentru animale; fundul gropii trebuie să fie cu o jumătate de metru, cel puțin, deasupra pînzei de apă. In cazul cînd apa este la o adîncime mai mică și nu permite săparea gropilor se construiesc silozuri aeriene simple. Pentru un astfel de siloz ... de 3 metri, înălțimea de 2,5-3 metri de la suprafața pămîntului, iar lungimea tot de 16-18 metri. Pereții acestui siloz se fac din țăruși cu grosimea de 12-15 cm. și înălțimea de 2,5-3 metri deasupra pămîntului. Ei se așează pe două rînduri, la 50-60 cm. depărtare, și se fixează bine în pămînt ca să reziste la presarea furajelor. La partea dinăuntru a rîndurilor de țăruși se bat trei rînduri de stinghii. Spațiul dintre cele două rînduri de țăruși se umple cu paie bine presate, realizîndu-se astfel un perete care nu permite pătrunderea aerului în interior.

După construirea silozurilor poate începe recoltarea furajelor și însilozarea. Plantele însilozate trebuie tocate, mărunțite. Cînd sînt cantități mici de nutreț tocarea se realizează cu hîrlețul sau cu tocătoarea manuală de siloz. In cazul cînd se însilozează cantități mai mari, tocarea se face cu tocători speciale de siloz, cu capacitate mare, sau cu batoze de treierat reformate, transformate pentru tocare, așa cum s-a procedat la gospodăriile de stat Ițcani, Coțușca, Aradu Nou, Măureni etc. Indiferent de sistem, este necesar ca tocarea să se facă la dimensiuni cît mai mici, care să nu depășească 4-5 cm. Pe măsură ce plantele sînt tocate, ele se așează în siloz și se presează bine, astfel încît să se elimine tot aerul dintre ele. In gropile simple, ca și în silozurile aeriene, presarea se poate face foarte bine cu tractoarele pe șenile. Umplerea unei gropi simple sau a unui siloz sistematic se va face în așa fel încît să nu dureze mai mult de două zile de la începerea acțiunii.

După umplere, silozul se acoperă mai întîi cu un strat de pămînt galben, de 5-10 cm., bine frămîntat, peste care se așează un strat de pămînt obișnuit, de 80 cm., bătătorit, fără crăpături. Apoi silozul se acoperă cu coceni sau paie, pentru a-l feri de pătrunderea apelor provenite din ploi sau zăpezi.

Insilozarea asigură hrană bună și ieftină pentru animale pe timpul iernii, asigură obținerea unor producții ridicate. Tineretul, care în multe locuri a luat în seama lui această importantă acțiune, poate aduce o mare contribuție la creșterea rentabilității gospodăriilor de stat, la dezvoltarea continuă a gospodăriilor colective prin sprijinirea cu toate forțele a însilozării.

Ing. agr. TEODOR JIDUC

Meridiane SPORTIVE

Zeci de competiții, sute de concursuri, mii de întîlniri. Și la tot acest noian de întreceri care au loc zilnic în diferite țări străbătute de meridianele globului, iau parte nenumărați sportivi romîni. Baschetbaliști în China, voleibaliști în Franța, șahiști în Uniunea Sovietică, fotbaliști în Bulgaria, luptători în Ungaria. Acestora li s-au adăugat recent alții. Marți seara a plecat în Cehoslovacia echipa de alpinism a țării în frunte cu maeștrii sportului Em. Cristea și A. Irimia. Și numai după cîteva ore, miercuri dimineața, un alt grup de 20 de sportivi romîni a părăsit Capitala. E vorba de selecționata de rugbi a orașului București. Reprezentanții Capitalei noastre vor susține trei întîlniri în compania celor mai renumite echipe engleze. Primul meci îl vor susține la 8 septembrie cu echipa Leicestar Tigers.

De la Paris, de la campionatele mondiale de volei, ne-a sosit următoarea știre: voleibaliștii romîni au condus cu 2—0 în meciul cu redutabila echipă a Cehoslovaciei (campioană europeană) dar au pierdut cu 2—3 (3-15, 11-15, 15-9, 15-2, 15-3). La întîlnirea (desfășurată în Palatul Sporturilor din Paris) au asistat 12.000 de spectatori.

Miercuri jocurile au continuat. In ceea ce privește echipa feminină a țării noastre ea și-a continuat lanțul victoriilor menținîndu-se astfel în grupul fruntașelor din turneul final. Jucătoarele noastre ... Astăzi, echipele R.P.R. susțin două partide dificile. Echipa masculină va juca cu echipa S.U.A. (o primă întrecere oficială directă între sportivii romîni și americani după mulți ani) iar cea feminină va întîlni redutabila formație a U.R.S.S.

O altă veste, din Moscova. Comportarea reprezentanților noștri la întrecerile Olimpiadei de șah ne bucură puțin după înfrîngerile suferite în meciul de atletism cu Franța și la campionatele Europene masculine de canotaj din Iugoslavia. In cel mai important meci al turului IV, echipa R.P.R. a întîlnit valoroasa echipă a R. P. Ungare. La capătul a 5 ore de joc rezultatul a fost de $1\frac{1}{2}$—$1\frac{1}{2}$, o partidă fiind întreruptă. Troianescu a obținut victoria la Szilagi, Soos a remizat cu Bely, iar Bălănel a pierdut la Szabo. Partida dintre Ciocîltea și marele maestru maghiar Barcza s-a întrerupt.

...O ploaie de recorduri? Așa se pare deoarece ultimele zile ne-au obișnuit cu performanțe atletice într-adevăr excepționale. Proaspătului record mondial (19,05 m) al lui O'Brien (atletul american a promis, după cum anunță agențiile, să arunce greutatea peste 20 m.!?) i se adaugă un altul. La Malmoe, în cadrul unei reuniuni atletice internaționale, Gordon Pirie a alergat 3000 m. plat în 7'52"8/10 îmbunătățindu-și astfel vechiul său record mondial (7'55"6/10) cu 2" și 8/10. Sub vechiul record a alergat și al doilea clasat, atletul maghiar Rozsavolgy (R. P. Ungară) 7'53" 4/10. Tot în vederea Jocurilor Olimpice, federația norvegiană de atletism a anunțat recent că va trimite la Melbourne o echipă din care fac parte și atleții la ciocan Strandli, la suliță Danielsen, (dintr-o eroare în ziarul nostru nr. 2279 a apărut că este un sportiv puțin cunoscut), la 3000 m. obstacole Larsen.

O veste plăcută pentru amatorii de baschet din Capitală: vor putea să asiste la noi întreceri internaționale. Pe terenul Știința echipa feminină Știința M. I., va întîlni astăseară la ora 20 puternica echipă maghiară Voros Meteor. Sperăm ca în aceste întîlniri echipele noastre feminine de baschet vor face față cu mai mult succes decît în recentele întîlniri internaționale.

A. P.

● Miercuri la Timișoara s-a desfășurat întîlnirea internațională de fotbal dintre echipa maghiară Szegedi Haladas din prima categorie a campionatului R. P. Ungare și echipa Știința Timișoara. Fotbaliștii romîni au obținut o victorie categorică cu scorul de 3—0 (0—0).

● **Sîmbătă și duminică va avea loc în Capitală întîlnirea internațională de atletism dintre echipele asociațiilor Locomotiva din R.P.R. și Locomotiv din R. P. Bulgaria.**

● Cehoslovacul Krajcik la simplu bărbați și perechea Katona-Erdödi la dublu mixt sînt cîștigătorii ultimelor probe ale concursului internațional de tenis desfășurat în Capitală.

● *Pe poligonul de la Tunari au continuat miercuri campionatele republicane de tir. Un rezultat de valoare internațională a realizat tînărul Peter Șandor (Energia) care în cadrul probei de armă liberă calibru redus poziția culcat a realizat 400 de puncte din 400 posibile. Titlurile de campioni la această probă au fost cucerite de: juniori: Peter Șandor (Energia) 1154 puncte; junioare: Jaquelia Zvoneschi (Dinamo) 1133 puncte; senioare: Lia Sîrbu (Progresul) 1152 puncte.*

● Miercuri dimineața s-au jucat partidele întrerupte în turul IV al Olimpiadei de șah. Reprezentantul nostru Ciocîltea a fost nevoit să cedeze partida întreruptă la marele maestru maghiar Barcza, astfel că echipa R.P. Ungare a învins reprezentativa R.P.R. cu $2\frac{1}{2}$—$1\frac{1}{2}$.

Canalul de Suez nu e o miză la poker...

Un „joc de poker" — astfel asemuia un gazetar occidental actualele tratative dintre președintele Nasser și „comitetul celor cinci" condus de Menzies.

După cum se știe pokerul este un joc de noroc. Și pentru a cîștiga pokeriștii, de obicei recurg la mijloacele cele mai perfide, trișează etc. Ei bine, fie-ne îngăduit, fără a fi lacheri, să le ghicim de pe acum norocul domnilor din occident iritați de pierderea a ceea ce nu era al lor: Canalul de Suez odată naționalizat aparține Egiptului; nimeni și nimic nu-l va putea smulge poporului egiptean.

Ce a precedat așa numitul „joc de poker", ce se intîmplă paralel cu acest joc, în speranța colonialiștilor că vor smulge ceva concesii din partea guvernului egiptean, se știe.

Cunoscute și îngrijorătoare totodată sînt pregătirile militare ale Angliei și Franței. O bună parte a presei occidentale relatează cu insistență despre transferarea unor unități engleze în regiunea Mediterana, despre transporturile de armament în această parte a lumii. „Judecînd situația creată, ziarul „Pakistan Times" scrie: „Anglia și Franța se îndreaptă spre război. Un asemenea război nu ar putea fi localizat doar în zona Suezului și nici chiar la Orientul Mijlociu și Apropiat". Ziarul subliniază că provocările occidentalilor impun tuturor popoarelor iubitoare de pace și în special celor ale căror guverne au participat la conferința de la Londra „datoria de a condamna amenințările cu război împotriva Egiptului". „Pakistan Times" scrie în încheiere că o asemenea nebunie din partea puterilor occidentale nu poate constitui decît preludiul distrugerii ultimelor poziții imperialiste din Asia și Africa.

Paralel cu așa numitul „joc de poker" al „comitetului celor cinci", la Paris s-a întrunit ieri consiliul N.A.T.O. Pe ordinea de zi a ședinței Consiliului N.A.T.O. figurează examinarea problemei Suezului. Referindu-se la această întrunire a Consiliului N.A.T.O., comentatorul agenției „France-Press" subliniа că ea „capătă un caracter excepțional". Remarca nu e lipsită de interes. Pe lîngă reprezentanții permanenți ai țărilor membre ale N.A.T.O. la ședință participă miniștrii de externe ai Angliei, Franței, Canadei, Belgiei și secretarul de stat al Ministerului Afacerilor Externe al Germaniei occidentale. Se știe apoi că din cele 15 țări membre ale N.A.T.O., numai 10 au participat la Conferința de la Londra în problema Suezului. Patru țări — Canada, Belgia, Luxemburgul și Islanda — nu au fost invitate, iar Grecia a refuzat invitația de a participa. Potrivit agențiilor de presă occidentale, actuala ședință a Consiliului N.A.T.O. are ca scop punerea la curent a țărilor care nu au participat la Conferința de la Londra cu „hotărîrile acestei conferințe și — precizează agenția „France-Press" — cu „ultimele măsuri militare întreprinse de Anglia și Franța în regiunea Mediteranei".

Dacă și înainte blocul nord-atlantic prezenta fisuri, acum, așa cum relatează și ziarul francez „Paris Presse l'Intransigeant", „chestiunea Suezului se prezintă ca o adevărată piatră de încercare pentru alianța atlantică. Poziția Greciei în special, care a refuzat să asiste la Conferința de la Londra — subliniază ziarul — este de natură să provoace neliniști cu atît mai mult cu cît opinia publică greacă s-a manifestat foarte nemulțumită de ultimele măsuri — transporturile de trupe franceze în Cipru".

În legătură cu această lipsă de coeziune a alianței atlantice și cu tendința de a aplana divergențele trebuie de altfel relatată știrea despre misiunea senatorului Walter George, reprezentantul special al președintelui Eisenhower pe lîngă Consiliul Atlantic, aflat în drum spre Europa. „Senatorul George — scrie ziarul „Paris Presse l'Intransigeant" va conferi la Londra cu primul ministru britanic Eden și apoi va sosi la Paris unde va asista la 10 septembrie la o ședință N.A.T.O., urmînd ca apoi să plece în Germania occidentală și în Italia".

Nu fără temei, la Cairo, întrunirea N.A.T.O. este considerată ca o nouă încercare de imixtiune din partea puterilor occidentale în afacerile interne ale Egiptului. Ziarul „Al Șaab" scrie: „În ce privește sesiunea Consiliului Pactului Atlanticului de Nord, se urmărește implicarea Pactului Atlantic în problema Suezului, așa cum de altfel Franța a și făcut... în criza algeriană.

Din paginile presei străine

În cadrul politicii de presiuni și șantaj asupra Egiptului la loc de seamă se numără de asemenea acțiunile cercurilor occidentale, urmărind paralizarea navigației prin Canalul de Suez. Recent a fost descoperit de către autoritățile egiptene un vast complot de sabotare a navigației. Guvernul francez și englez fac acum totul pentru ca piloții din occident ce deservesc canalul să-și părăsească posturile. Guvernul egiptean, dejucînd aceste planuri dușmănoase a luat măsuri eficace pentru funcționarea normală a Canalului.

„Comitetul celor cinci" continuă încercarea de a-și duce la bun sfîrșit misiunea grea de a susține în fața Egiptului „planul Dulles". Este cunoscut că prin acest plan, colonialiștii zilelor noastre încearcă să înstrăineze un bun al Egiptului, ascunzîndu-se sub steagul „internațional". Poziția de pînă acum a guvernului egiptean dovedește limpede că Egiptul nu este dispus să se tîrguiască în problema Canalului de Suez. Ziarul „Al Gumhuria" apropiat cercurilor guvernamentale egiptene a publicat recent un articol intitulat „Scrisoare deschisă lui Menzies", în care se arată că încercările occidentale de a folosi vechile metode imperialiste de presiune și șantaj cu scopul de a deveni din nou stăpîni pe situație sînt sortite eșecului. „Egiptul ar vrea să vă aducă la cunoștință, domnule Menzies, scrie ziarul, un adevăr pe care de altfel îl veți constata și dvs. aici, și anume că țările occidentale duc o politică profund greșită față de Egipt pentru că refuză să-i înțeleagă aspirațiile".

Ținem să spunem celor care mai iau propria dorință drept realitate: domnilor, fiți cu picioarele pe pămînt, duceți o politică realistă, în conformitate cu năzuințele de pace și colaborare ale popoarelor lumii! Canalul de Suez nu este o miză la poker...

D. MIHAIL

De peste HOTARE

Jules Moch vizitează U.R.S.S.

MOSCOVA 5 (Agerpres). — În seara zilei de 4 septembrie, la invitația ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a sosit la Moscova dl. Jules Moch, reprezentantul Franței în Comisia pentru dezarmare a Organizației Națiunilor Unite, deputat în Adunarea Națională, cu soția.

La aeroportul Vnukovo, dl. Jules Moch a fost întîmpinat de A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Într-o cuvîntare rostită în limba rusă dl. J. Moch a spus că el și soția sa sînt bucuroși să viziteze Uniunea Sovietică pe care el a mai vizitat-o acum 32 de ani. Dl. Jules Moch a spus că vrea să vadă succesele realizate de atunci de poporul sovietic.

Dl. Jules Moch va face o călătorie prin Uniunea Sovietică.

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 septembrie A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a oferit un dejun în cinstea deputatului francez Jules Moch, reprezentantul Franței în comisia pentru dezarmare a Organizației Națiunilor Unite.

A. I. Mikoian l-a primit pe Jules Moch

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 septembrie, A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. l-a primit pe deputatul francez Jules Moch, membru al Adunării Naționale franceze, reprezentantul Franței în Comisia Organizației Națiunilor Unite pentru dezarmare, care a sosit în Uniunea Sovietică la invitația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

La convorbire a asistat A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

O delegație a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a sosit în Siria

DAMASC 5 (Agerpres). — TASS transmite: Răspunzînd invitației parlamentului sirian la 4 septembrie a sosit la Damasc o delegație a Sovietului Suprem al U.R.S.S. în frunte cu I. S. Sanin, președintele Comisiei bugetare a Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Pe aerodromul din Damasc delegația sovietică a fost întîmpinată de Nazim Hudsi, președintele parlamentului sirian, Rafik Bașșur, vicepreședinte al parlamentului, Bitar, ministru al Afacerilor Externe, deputați ai parlamentului, numeroase delegații de tineret, studențești și sindicale, profesori și asistenți universitari și alte persoane.

Locuitorii din Damasc au salutat cu căldură pe trimișii Uniunii Sovietice prin aclamații.

Standurile romînești la tîrgul internațional din Leipzig

LEIPZIG 5 Trimisul special Agerpres transmite: În cadrul tradiționalului tîrg de toamnă de la Leipzig standurile societăților de export din Republica Populară Romînă, „Prodexport" și „Cartimex", se bucură de un succes deosebit. Societatea romînă de export „Cartimex" prezintă articole de librărie, timbre poștale, jucării și articole de artizanat.

„Prodexport" a organizat pe „Bruilstrasse" un pavilion unde se desfac produse alimentare din R.P. Romînă. În fața acestui pavilion se poate remarca o adevărată coadă de vizitatori care solicită brînzeturi și fructe romînești.

Ședința guvernului Japoniei

TOKIO 5 (Agerpres). — După cum relatează presa japoneză la 4 septembrie a avut loc o ședință a guvernului Japoniei în cadrul căreia ministrul de externe Sighemițu a prezentat un raport asupra tratativelor dintre Japonia și U.R.S.S. Cabinetul japonez a mai luat de asemenea în discuție problema unei eventuale vizite a primului ministru Hatoiama în Uniunea Sovietică. Șeful secretariatului cabinetului, Riutaro Nemoto, a declarat corespondenților de presă că miniștrii s-au pronunțat în favoarea proiectatei vizite a premierului Hatoiama în U.R.S.S. Doar doi membri ai guvernului au făcut oarecari rezerve.

Agenția japoneză Kyodo Tușin relatează că ministrul de externe Sighemițu și-a prezentat în cadrul unei ședințe secrete a conducătorilor partidului liberal-democrat raportul asupra tratativelor sovieto-japoneze. După cum se știe Sighemițu, care a reprezentat Japonia la tratativele cu U.R.S.S. s-a întors la 3 septembrie în Japonia, venind de la Londra unde a participat la conferința asupra Suezului. La înapoierea sa în patrie, ministrul de externe japonez s-a oprit pentru cîtva timp în Statele Unite. În cursul conferinței de la Londra secretarul de stat al S.U.A. Dulles, a avertizat pe Sighemițu că dacă Japonia va recunoaște suveranitatea Uniunii Sovietice asupra Insulelor Kenașirijima și Ituru, Statele Unite vor ocupa în mod permanent insulele Ryukyu. Agențiile de presă relevă faptul că în cadrul partidului liberal-democrat, majoritatea fruntașilor partidului doresc ca Hatoiama să plece în U.R.S.S. pentru a scoate din impas tratativele sovieto-japoneze.

În 24 de ore

PEKIN. — La 4 septembrie președintele R. P. Chineze Mao Țze-dun a primit delegația foștilor militari japonezi, sosită recent în China la invitația asociației populare chineze pentru studierea relațiilor internaționale.

LONDRA. — La 4 septembrie delegația forțelor militare aeriene sovietice condusă de P. F. Jigarev, prim mareșal de aviație care se află în Anglia, a vizitat monumentul ridicat în memoria aviatorilor din țările commonwealthului britanic în apropiere de Londra.

WASHINGTON. — Ambasada Guatemalei la Washington informează că a reamintit secretarului general al Organizației Statelor Americane pretențiile Guatemalei asupra Honduras-ului britanic (Belice).

BONN. După cum transmite agenția vestgermană D.A.P. regele Paul și regina Frederika a Greciei vor sosi la 16 septembrie la Bonn, într-o vizită oficială de 5 zile.

PARIS. — După cum anunță corespondentul din Ankara al agenției France Presse, în după-amiaza zilei de 5 septembrie Menderes, ministru ad-interim al Afacerilor Externe al Turciei, a părăsit orașul Istanbul plecînd la Bonn în urma invitației guvernului R. F. Germane.

Întîlnirea lui Nasser cu „comitetul celor cinci"

CAIRO 5 (Agerpres). — La 4 septembrie, a avut loc cea de a 3-a întîlnire a membrilor „comitetului celor cinci" cu președintele Republicii Egipt, Gamal Abdel Nasser. Din partea egipteană la întîlnire au mai participat ministrul Afacerilor Externe, Favzi și șeful cancelariei președintelui, Ali Sabri.

După încheierea întrevederii, primul ministru al Australiei, Menzies, președintele „comitetului celor cinci", a anunțat corespondenților că tratativele mai au încă un caracter preliminar. El a refuzat să facă vreo comunicare asupra conținutului tratativelor. Menzies a anunțat că întîlnirea următoare a membrilor „comitetului celor cinci" cu președintele Nasser are loc în seara zilei de 5 septembrie.

Un protest al delegației Greciei la O.N.U.

NEW YORK 5 (Agerpres). — Într-o scrisoare adresată secretarului general al O.N.U., delegația Greciei la O.N.U. își exprimă protestul împotriva măsurii arbitrare a autorităților britanice care au stabilit domiciliu forțat episcopului de Kitium din Cipru. În protest se subliniază că aceasta urmează după deportarea arhiepiscopului Makarios și a episcopului de Kyronia.

Noutăți despre tineretul lumii

Munca rodnică a tinerilor romîni pe ogoarele Cazahstanului

MOSCOVA 5 (corespondență specială). — În drum spre patrie, luni dimineață au sosit la Moscova tinerii romîni care au participat la strîngerea recoltei de pe pămînturile desțelenite din Cazahstan.

Cu fețele vesele, bronzate de vîntul stepei, cu inimile pline de mulțumire, ei au împărtășit celor prezenți fericirea de a se fi aflat în marea Uniune Sovietică și de a fi cunoscut îndeaproape succesele tineretului sovietic.

Încă din prima zi la sosirea în sovhozul „Simferopol" din regiunea Kokcetov, Cazahstan, grupul celor 25 de tineri romîni compus din studenți de la institutele agronomice, colectiviști, salariați de la gospodăriile agricole de stat, tractoriști, agronomi etc. au fost primiți cu o deosebită căldură de către conducerea sovhozului și de tinerii nu de mult stabiliți acolo.

Stăpîniți de un entuziasm fără margini, muncind timp de aproape o lună cu rîvnă, fără răgaz, tinerii romîni și-au cîștigat repede simpatia și prețuirea tinerilor sovietici din brigada a 4-a a sovhozului unde au fost repartizați.

Pentru acest fapt chiar în seara zilei de 23 August, cînd tinerii romîni au organizat o adunare festivă în cinstea eliberării țării, ei au fost distinși de către Comitetul Central al Comsomolului cu insigna „Participanți la desțelenirea pămînturilor virgine". La plecare, drept amintire, li s-a dăruit fiecărui tînăr cîte un săculeț cu grîu din prima recoltă de pe pămînturile desțelenite în această regiune.

Luni după amiază tinerii romîni și cehoslovaci au fost primiți de către A. N. Șelepin primul secretar al Comitetului Central al Comsomolului, care le-a adresat cuvinte calde de salut și de mulțumire pentru frumoasa muncă depusă.

După ce vor vizita un colhoz din regiunea Moscovei, Expoziția agricolă și industrială, precum și monumentele istorice ale Moscovei, grupul de tineri romîni se va întoarce în țară.

Studenții japonezi cer interzicerea armei atomice

La Tokio s-au încheiat lucrările celei de a 9-a plenare a C.C. al Federației japoneze a organelor studențești de autoadministrare. În hotărîrea adoptată de plenară se subliniază necesitatea intensificării colaborării cu celelalte organizații obștești în lupta pentru interzicerea armei atomice, împotriva bazelor militare americane din Japonia, pentru apărarea drepturilor vitale ale studenților.

Studenții din Panama luptă pentru independență

După cum relatează presa, studenții din orașul Meellin din Columbia au publicat un manifest în care declară că sprijină pe studenții din Panama care luptă pentru naționalizarea Canalului Panama. În manifest se subliniază că studenții din Panama luptă pentru suveranitatea țării lor.

Sîntem solidari cu Partidul Comunist din Germania!

O hotărîre monstruoasă

Hotărîrea guvernului de la Bonn de a interzice Partidul Comunist din Germania este nu numai nedreaptă, ci pur și simplu monstruoasă. Repetînd procedeele hitleriste, guvernanții vest-germani încearcă să-și creeze un climat în care să fie mai ușor de ascuns adevărul. Goethe spunea: „Mai multă lumină". Cei de la Bonn spun: „Cît mai mult întuneric!". Scoțînd în afara legii pe comuniști, ei speră că vor putea proceda apoi, în voie. Se înșeală, desigur, așa cum s-au înșelat și înaintașii lor. Dar poporul german și lumea întreagă nu are de gînd să mai îndure ce a îndurat din pricina hitlerismului. Poporul german are nevoie de lumină și pace, nu de beznă și pregătiri de război. De aceea, hotărîrea interzicerii Partidului Comunist din Germania trebuie imediat anulată, spre binele poporului german. Comunismul nu poate fi interzis! Trăiască Partidul Comunist din Germania!

MIHU DRAGOMIR

Protestul locuitorilor germani din orașul și regiunea Stalin

ORAȘUL STALIN (Prin telefon). — La Casa de Cultură A.R.L.U.S. din Orașul Stalin a avut loc un miting la care au participat sute de locuitori germani din oraș, muncitori din întreprinderi, intelectuali, artiști și scriitori, oameni care s-au repatriat recent din Apus. Ei au venit aici pentru a protesta vehement împotriva sentinței de la Karlsruhe.

Lîngă prezidiu se putea vedea portretul lui Max Reimann și lozinca în limba germană „Trăiască P.C. din Germania".

Indignarea care se putea citi pe fețele participanților era impresionantă. Fiecare dintre ei și-a pierdut un fiu, un frate, o rudă în cel de al doilea război mondial — fie că aceștia au fost tîrîți în război de hoardele lui Hitler, fie că au murit sub bombardamente, fie în pribegie, departe de patrie.

Mitingul a fost deschis de profesorul și scriitorul Georg Scherg. A luat apoi cuvîntul Karl Ars, director la una din școlile din oraș, care a spus:

În tot timpul existenței sale P.C.G. a respectat constituția Germaniei occidentale. De aceea, interzicerea lui reprezintă un act ilegal, o încălcare a constituției. Iată de ce forțele democratice de pretutindeni au primit cu indignare sentința tribunalului de la Karlsruhe. Ele văd în această sentință un atentat împotriva drepturilor democratice ale poporului german și a păcii.

Asistența din sală a aplaudat viu cuvintele compozitorului Petri Norberth: „Poporul german a dat lumii oameni ca Marx și Engels, Bach și Beethoven. Operele lor au adus poporului german simpatia întregii lumi. Ce se întîmplă azi în Germania? De o parte există R.D. Germană în care cultura, viața în general înflorește, pe de altă parte există R.F. Germană în care guvernul de la Bonn al lui Adenauer lichidează cele mai elementare libertăți democratice și remilitarizează țara. În numele artiștilor germani din R.P.R. protestez împotriva interzicerii Partidului Comunist din Germania".

În continuare au mai luat cuvîntul Martin Schedig, maistru inovator la uzinele Ernst Thälmann, sora de caritate Ghizela Zaharciuc, profesoara Helga Binder, profesorul cercetător de istorie Frantz Kilyen, muncitoarea Hermine Vetzel, profesoara Maria Filipi, dr. Victor Schmidt și Reinhold Schmidt, redactor la ziarul „Neuer Weg" care s-au pronunțat împotriva hotărîrii tribunalului de la Karlsruhe.

În încheierea mitingului s-a dat citire textului unei telegrame de protest adresată guvernului de la Bonn și tribunalului de la Karlsruhe în care se spune:

„Noi, locuitorii germani din Orașul Stalin, protestăm împotriva interzicerii P.C.G. și cerem anularea sentinței nedrepte a tribunalului de la Karlsruhe. P. C. din Germania trebuie repus în drepturile sale!".

CAROL SZABO

Toma George Maiorescu

AMINTIRI ÎNSÎNGERATE

I

După 12 ani,
în vîrful muntelui meu de piatră,
în camera mea,
mă trezesc încă uneori, noaptea,
speriat,
cu inima zbătîndu-se ca o pasăre rănită,
cu răsuflarea tăiată.
După 12 ani,
simțindu-mi zvîcnetul inimii,
soția își pune palma — ca o mîngîiere —
pe fruntea mea nădușită,
șoptindu-mi cu vocea înecată de somn:
„Dormi, dragule, dormi".
Dar somnul nu se mai lipește de ochii mei.
Tablouri de mult uitate,
imagini trecute,
se perindă vii în fața ochilor mei.
După 12 ani,
în vîrful muntelui meu de piatră,
în odaia mea,
tresar încă speriat, noaptea,
cînd aud troznind dulapul
sau podelele scîrțîind
ca și cum pași nevăzuți
le-ar apăsa.
După 12 ani
mă trezesc încă asfixiat de spaimă:
și aud iar tropăitul barbar de cizmă
pe treptele de scîndură,
văd iar diagonale lucind
pe cămășile brune sau verzi,
brasarde cu cruci negre încîrligate
sau gratii de fier.
Aud iar voci guturale,
neomenești,
umflate de o efemeră încredere.
Văd iar acea noapte de ianuar
cînd focul troznea în vatră
și tatăl cu fața tăiată în piatră,
luminată de flăcări,
rupea cu mîinile sale,
zvîrlea în foc cu mîinile sale
versurile niciodată tipărite
în care și-a închis o viață.
Mama hohotea culcată pe pat
de-a curmezișul,
spatele îi zvîcnea în hohote,
iar eu priveam cu ochii holbați
neînțelegînd ce se întîmplă.
A fost luat tatăl, atunci,
în noaptea aceea geroasă de ianuar,
și nu s-a mai întors
niciodată.
Îl revăd pe fratele meu,
frînt undeva
într-o vale necunoscută
de un glonte rătăcit.
Pe sora mea cea mică
o revăd,
mitraliată de un Messerschmidt,
în timp ce clădea cu zîmbetul în ochi
castele în nisip.
Pe prietenii mei îi revăd
cu gura crispată
culcați într-o rînă, în șanțuri
în gropi,
lîngă troițe părăsite pe drumuri pustii
Pe mama o revăd
alergînd cu părul alb despletit în vînt
la răscrucea drumurilor,
pe mama o revăd alergînd în haine cernite
cu un buchet de flori negre în mîini,
alergînd la răscrucea drumurilor de pustă,
la răscrucea cărărilor de munte,
pe malurile apelor
căutînd morminte.
Morminte. Morminte. Morminte.
Fascism.

II

Sticlesc în noapte, verzi, ochii de fiară
ai lui Mengele.
Cu zîmbetul în colțul buzelor subțiri
inoculează tumoarea canceroasă
în trupul fecioarelor.
Pe Ilse Koch o revăd
citindu-l pe Nietzsche
în cercul gălbui
al abajurului din piele de om.
Revăd iar chipuri crispate de ură,
chipuri crispate de frica morții,
chipuri crispate de moarte.
Aud troznind ruguri.
O, Torqemada, privește-ți ucenicii!
Rugurile lor au cuprins piețele Europei.
Cuptoarele Auschwitz-ului,
cuptoarele Buchenwald-ului,
cuptoarele Maidanek-ului,
incendiază cerul Europei.

O, rug omenesc,
flacăra cea mai frumos arzătoare!

Revăd coloane de oameni cu gurile astupate de gips
pe străzile Varșoviei,
femei gravide cu burțile spintecate
pe străzile Belgradului,
fluturi negri de scrum zburînd deasupra
pămînturilor sovietice,
Galații mistuiți de flăcări,
Sate pîrjolite.
Convoaie nesfîrșite de refugiați și răniți
mitraliați pe cîmp
sub cer deschis.
Revăd iar cîmpiile Europei
brăzdate de răni cangrenoase;
gropi comune cu milioane de morți.
Revăd drumurile Europei.
Drumuri fără de întoarceri.
Milioane de glezne tîrăsc
lanțuri de fier
pe drumurile însîngerate ale Europei.
Convoaie zdrențuite fără de sfîrșit
își lasă urma tălpilor bătucite,
urma de sînge,
în glodul drumurilor continentului.
Simt iar strîngerea degetelor fără unghii,
simt căutarea orbitelor goale,
revăd bîjbîiala gurilor mute,
călcătura timidă a tălpilor arse cu fierul,
văd chircindu-se trupuri jupuite de piele.
Munți de săpun din grăsime de om!
Din nou fascism?
Din nou orizonturi incendiate?
Din nou zgomotul sacadat al roților,
goana trenurilor negre,
urcînd peste întinderile Europei
moartea?
Din nou goana trenurilor
încărcate cu sîrmă ghimpată,
cu dinți de aur smulși din carne vie,
cu inele smulse împreună cu degete,
cu cercei smulși cu ciucurii urechilor?

O, cenușă omenească
risipită pe căile vîntului!
Te-a simțit omenirea din plin.

III

După 12 ani
mă trezesc încă asfixiat de spaimă.
După 12 ani
de cînd paloșul de foc al popoarelor
a fost înfipt
în inima beznei fasciste,
văd iar
strîngîndu-se în Asfințit
gonind dinspre valurile zbuciumate ale Oceanului
nori de plumb.
Nori de plumb gonesc vîrtej
deasupra pămîntului Trizoniei.
Nori de plumb acoperă soarele.
Coboară noaptea deasupra Trizoniei.
Ca un giulgiu negru,
rece, de moarte,
învăluie noaptea Trizonia.
Sub giulgiul nopții,
sub ocrotirea beznei,
mai vîrtos își bate Wehrmachtul
pasul de gîscă
pe șoselele nou betonate de americani.
Sub ocrotirea beznei,
se pot pune fără grijă,
cu pompă,
treselе de general
foștilor criminali de război.
Sub giulgiul nopții
cîmpurile semănate cu cruci negre,
pe care au răsărit noi barăci,
se înconjoară cu sîrmă ghimpată.
Să se stingă toate luminile!
Fascismul are nevoie de beznă.

IV

De cîteva zile și nopți,
îmi lovesc timpanul
undele tremurătoare
ale unei vești de necrezut.
De cîteva zile și nopți
sfredelesc inima mea
— burghiuri reci —
veștile noii încercări de crimă de la Karlsruhe.
Aud iar troznind flăcările pe Reichstag?
Iarăși aud răsunînd în noapte
vocea lui Dimitrov.
Ca în 33?
Dar nu numai glasul lui Dimitrov îl aud.
Ca valurile oceanului
tălăzuiesc glasurile popoarelor lumii.
Un cor ca dezlănțuirea tuturor uraganelor planetei:
„Poți smulge inima unui om.
Poți smulge inima miilor.
Dar nu poți opri să bată
inima unui popor".
Nu poți opri inima unui popor
cum nu poate fi oprit
cu amenințarea gurilor de tun
soarele
să răsară cu fiecare auroră.
Nu poți opri inima unui popor
cum nu poți opri să cadă roua
în fiecare dimineață.
Cum nu poți stinge
strălucirea stelelor cerului
nu poate fi stinsă în oameni
flacăra comunismului.
Cum nu poți stăvili
tălăzuirea oceanelor
nu pot fi închise între gratii
ideile libertății.
Căci ele au forța nemuritoare
ale talazurilor
în pieptul omenirii,
căci ele
luminează veșnic
ca și soarele.
Fulgeră bezna.
La Karlsruhe s-a rostit sentința morții.
Dar nu moare decît cel sortit pieirii.
Nu poate fi ucis ceea ce n-are moarte.
Soarele e veșnic.
Comunismul e veșnic.
Inima poporului n-are moarte.
Va trăi Partidul Comunist German.
Fulgerînd bezna — va trăi.

Copiii noștri
nu s-or mai trezi, noaptea,
nădușiți de spaimă.
Popoarele sînt treze.

Proteste în lumea întreagă

U.R.S.S.

● Consiliul central al sindicatelor din Uniunea Sovietică a publicat o declarație cu privire la interzicerea Partidului Comunist din Germania, în care se arată că milioanele de membri ai sindicatelor din Uniunea Sovietică sînt profund indignați de hotărîrea autorităților vestgermane de a interzice activitatea Partidului Comunist din Germania. Acest act antipopular de samavolnicie și de călcare în picioare a drepturilor și libertăților democratice ale oamenilor muncii întîmpină oprobiul general.

GERMANIA OCCIDENTALA

● Potrivit ziarului „Neues Deutschland", o anchetă efectuată de corespondentul special al ziarului printre activiști sindicali din Hessa, membri ai partidului social-democrat din Germania, a arătat că toți cei întrebați au condamnat atît interzicerea P.C.G. cît și introducerea serviciului militar — două fețe ale aceleiași medalii. Aceste măsuri, au subliniat ei, exprimă etapa actuală de dezvoltare a R.F.G. pe calea spre un stat militarist.

Istoria nu poate fi uitată

Istoria nu poate fi uitată cu atît mai mult atunci cînd ea înscrie în amintirile oamenilor experiențe sîngeroase și triste. Întreaga omenire își amintește de ororile războiului fascist, care au urmat după interzicerea Partidului Comunist din Germania în anul 1933. Și iată că astăzi o mînă de guvernanți nesăbuiți, orbiți de ambiții revanșarde, proclamă din nou ca interzis Partidul Comunist din Germania, prin intermediul unui tribunal dispus să adopte o hotărîre ilegală. Reacția spontană a întregii omeniri cinstite împotriva odioasei sentințe este însă o semnificativă demonstrație de solidaritate internațională pe care guvernul de la Bonn n-o poate ignora. Crezul înalt și nobil al omenirii cinstite este pacea. Și acele cercuri care se străduiesc cu o diabolică stăruință să provoace războiul nu vor reuși. Nu vor reuși căci astăzi întreaga omenire a învățat din trista amintire a războiului și de aceea războiul este urît la fel de mult ca și acei care se străduiesc să-l dezlănțuie din nou.

Se împlinesc doar patru ani de cînd pentru întîia oară am urcat pe scenă. Și iarăși patru de cînd am încercat emoțiile primului rol în film.

În numele lui Miron, eroul filmului „Nepoții gornistului" executat de fasciști pentru dragostea lui de libertate și a celorlalți eroi pe care vreau să-i fac să trăiască de acum înainte în fața spectatorilor patriei mele, adaug protestul meu la acela al tuturor oamenilor iubitori de pace, împotriva actului de la Karlsruhe și cer anularea lui.

IURIE DARIE
actor
laureat al Premiului de Stat

Cuvîntul locuitorilor satelor dobrogene

CONSTANȚA (Prin telefon de la corespondentul nostru).

Pretutindeni în satele dobrogene au loc mitinguri de protest împotriva sentinței tribunalului de la Karlsruhe de interzicere a P.C. din Germania.

Luînd cuvîntul la mitingul organizat în comuna Tudor Vladimirescu, raionul Adam Clisi, invalidul de război Dumitru Georgescu a spus:

— Am cunoscut grozăviile războiului pe propria-mi piele. Cercurile reacționare din Germania occidentală prin interzicerea P. C. din Germania urmăresc pregătirea unui nou măcel mondial așa cum au făcut în trecut și hitleriștii.

★

Țăranii muncitori din comunele Horia și Ciobanu raionul Hîrșova, alături de toți cetățenii regiunii Constanța, își spun cuvîntul și trimit moțiuni prin care asigură că vor fi totdeauna alături de poporul german, că vor lupta împotriva războiului și cer anularea sentinței tribunalului de la Karlsruhe.

A. CONSTANTINESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
STAS — 3452 — 52